

ILŪKSTES NOVADA INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Ilūkste • Subate • Bebrene • Dviete • Eglaine • Pilskalne • Prode • Šēdere

NR.5 2015. gada oktobris. Cena 0.14 EUR

LIFE+ projekta DVIETE (2010-2015) noslēgums

Pateicoties LIFE+ projektam Dvietes palienes pļavas ir atguvušas savu sākotnējo izskatu un pļāvās atkal ir ielīkumojusi Dvietes upe

25. septembrī Bebrene notika LIFE+ projekta DVIETE (2010-2015) noslēguma seminārs, kura laikā visi interesenti tika informēti par paveikto. Projekta ietvaros Latvijas dabas fonds, krūmiem aizaugušo Dvietes palieni ar brīvprātīgo un vietējo cilvēku palīdzību attīrīja no krūmiem, kā arī aizvadītājā ziemā, pirms 80 gadiem iztaisnotā Dvietes upīte, tika dabiski izlikumota un tagad, rudenī, viss izskatās ļoti dabiski. Tādējādi kļūstot arī par vienu no vērienīgākajiem un unikālākajiem realizētajiem projektiem ne vien novadā, bet arī visas Latvijas mērogā.

Seminārs noritēja divās daļās. Pāsākuma pirmā daļa tika aizvadīta Bebrene muižā (Bebrenes vispārīgizglītojošā un profesionālā vidusskola), kur projekta grupa detalizētāk izstāstīja par projektā paveikto. Projekta vadītājs Edmunds Račinskis informēja par biotopu atjaunošanas un apsaimniekošanas darbu rezultātiem, uzsverot, ka dabas parks „Dvietes paliene” ir viena no griezei nozīmīgākajām Natura 2000 vietām mūsu valstī, tādēļ projekta galvenais mērķis bija uzlabot griezes Crex crex aizsardzības stāvokli Latvijā. E. Račinskis stāstīja: „Projekta laikā tika realizēti vairāki pasākumi, kā Dvietes upes dabiskā tecējuma

atjaunošana, tā ietvaros tika veikta plānošana, apsekošana, tehniskā projektēšana, kas prasīja daudz laika. Un pēc 80 gadu pārtraukuma pie upes Dvietes palienē atgriezās tehnika un sākās atjaunošana – vecās gultnes tīrīšanas darbi.” Vēl viens no svarīgiem posmiem darba procesā bija zālāju atjaunošana, notika koku ciršana palienē, celmu frīzēšana, kas deva nepieciešamo kvalitāti zālāju atjaunošanā. Bet, lai iznākums būtu ilgtspējīgs tika izveidotas platības ganībām, kur šobrīd ganās vairāk kā 200 savvaļas govīs un zirgi. Projekta laikā notika arī dažādi sabiedrības informēšanas un izglītošanas pasākumi, par kuriem detalizētāk stāstīja Ilze Priedniece. Tika izveidota jauna mājas lapa, kurā varēja sekot līdzi visiem paveiktajiem darbiem palienē, tika izdoti audio – vizuālie materiāli, notika iespieddarbu izdošana, skatu platformas ierīkošana, informācijas centru un zīmju izvietošana. Notika arī pieredzes apmaiņas braucieni uz Nīderlandi un Poliju, kā arī tika pieaicināti jomas eksperti gan no Latvijas, gan Nīderlandes, ar kuru projekta laikā izveidojās ļoti veiksmīga sadarbība. Bet Zaiga Brača stāstīja par projekta finansēm un ieguldījumiem vietējā ekonomikā, kā arī atzīmējot tagadējās tūrisma attīstības iespējas. Semināra pirmā daļa tika noslēgta ar projekta partneru - filmu studijas Elm

„Dvietes paliene” ir viens no lielākajiem un labāk saglabātajiem dabisko upju palieņu paraugiem Latvijā un Eiropā

Media - uzņemtās filmas „Palu zeme Dviete” pirmizrādi un projekta grupa pateicās sadarbības partneriem un atbalstītājiem.

Savukārt semināra otrajā daļā, sanāksmes dalībnieki devās nelielā pārgājienā pa Dvietes palieni, kur bija iespēja iepazīties ar biotopu atjaunošanas rezultātiem dabā. Kā informēja projekta LIFE+ asistente Ilze Priedniece, seminārā piedalījās 53 cilvēki - zemes īpašnieki un vietējie iedzīvotāji, Vides attīstības un reģionālās attīstības ministrijas, Dabas aizsardzības pārvaldes, Latvijas Dabas fonda, projekta partneru - Ilūkstes novada pašvaldības, ARK Nature un Elm Media, kā arī Dvietes senlejas pagastu apvienības, Latvijas Universitātes, Daugavpils Universitātes, Vides aizsardzības kluba un Latvijas Zaļās partijas pārstāvji, Bebrene vispārīgizglītojošās un profesionālās vidusskolas audzēkņi, nacionālo un reģionālo mediju pārstāvji, kā arī citi interesenti.

Dvietes paliene ir dabas parks, kas izveidots 2004. gadā 4989 hektāru platībā ar mērķi saglabāt dabiskās palieņu pļavas. Par dabas parka unikālīti vietējiem iedzīvotājiem vairs nav jātāsta, tik vēlreiz var atgādināt un atzīmēt, ka dabas parks „Dvietes paliene” ir viens no lielākajiem un labāk saglabātajiem dabisko upju palieņu paraugiem Latvijā un Eiropā un tā ir unikāla, pasaules mēroga nozīmes

migrējošo putnu pulcēšanās un ligzdošanas vieta, kā arī nes savu kultūrvēsturisko vērtību. Pateicoties LIFE+ projektam Dvietes palienes pļavas ir atguvušas savu sākotnējo izskatu un pļāvās atkal ir ielīkumojusi Dvietes upe, kā Benita Štrausa smejoties saka - upe ir attaisnota. LR1 radijuma „Zaļais vilnis”, kura veidotāji viesojās palienē. B. Štrausa stāstīja: „Tagad var redzēt abus krastus un cilvēki Putnu salā var samāties ar tiem, kuri atrodas Zariņu salā. Mēs dzīvojam dabā un esam atkarīgi no dabas. Neesam kā karaļi zemes virsū, nedomājam, ka dabu varam valdīt. Bet Ulmaņlaikos cilvēki domāja, ka, ja Dvietes upīti iztaisnos, padziļinās, nolaidīs ezeru, tad te griezdamies augs kartupeļi un labība. Bet tā nav bijis. Ulmaņlaika projekts ne-realizējās, jo neizdevās izdarīt tā, lai te neieplūstu palu ūdeņi.” B.Štrausa uzsver, ka, lai gan projekts ir noslēdzies, ar projekta teritoriju tagad katram pašam saimniekam ir jātiek galā, pļavas ir atbrīvotas no krūmiem, zemes saimnieki šo pļavu var kopt, saglabāt un iesniegt Eiropas atbalsta maksājumiem un saimniekot.

Projektu finansēja Eiropas Komisijas LIFE programma - finanšu instruments ES vides politikas attīstībai, pilnveidošanai un ieviešanai ES dalībvalstīs. LIFE+ projekta DVIETE (2010-2015) partneris - Ilūkstes novada pšvaldība. *LIFE+ Dabas un bioloģiskās daudzveidības apakšprogramma atbalsta projektus, kas dod ieguldījumu Putnu direktīvas un Biotopu direktīvas ieviešanā un Natura 2000 teritoriju tīkla pilnveidošanā. Dabas parks „Dvietes paliene” ir īpaši aizsargājama dabas teritorija, kas ietilpst Eiropas Savienības (ES) aizsargājamo teritoriju tīklā Natura 2000. Tas izveidots, lai nodrošinātu apdraudēto sugu un biotopu aizsardzību Eiropas mērogā, ieviešot ES Putnu un Biotopu direktīvu prasības.

*Papildus informācijas avots - [tiešsaiste] www.dvietespaliene.lv

Bebrenē notika LIFE+ projekta DVIETE (2010-2015) noslēguma seminārs, kura laikā visi interesenti tika informēti par paveikto

Semināra otrajā daļā, sanāksmes dalībnieki devās nelielā pārgājienā pa Dvietes palieni, kur bija iespēja iepazīties ar biotopu atjaunošanas rezultātiem dabā

Madara Pavlovskā
redaktore

Par domes sēdi septembrī

24.septembra domes sēdē deputāti izskatīja 27 darba kārtības jautājumus:

1. Par saistošo noteikumu Nr.5/2015 "Dzīvokļa pabalsts bērniem bāreņiem un bērniem, kuri palikuši bez vecāku gādības" precizēšanu.
2. Par saistošo noteikumu Nr.6/2015 "Pirmsskolas vecuma bērnu reģistrācijas, uzņemšanas un atskaitīšanas kārtība Ilūkstes novada pašvaldības izglītības iestādēs, kas īsteno pirmsskolas izglītības programmas" precizēšanu.
3. Par tālākizglītības kursu programmu maksas noteikšanu Bebrenes vispārīgā vidusskolā un profesionālajā vidusskolā.
4. Par siltumenerģijas tarifa noteikšanu Dvietes ciematā.
5. Par Bebrenes "Tehnikuma katlu mājas" saražotās siltumenerģijas tarifa noteikšanu.
6. Par siltumenerģijas tarifa noteikšanu Subates pilsētā.
7. Par SIA "Ornaments" valdījumā esošās ēkas Ilūkstē, Kastaņu ielā 36 izslēgšanu no bilances.
8. Par pašvaldības īpašumā esošo būvju un aprīkojuma bilances vērtības palielināšanu.
9. Par finanšu līdzekļu novirzīšanu pašvaldības iestādēm un pārvaldēm.
10. Par Ilūkstes novada pašvaldības naudas ieguldījumu SIA "Daugavpils reģionālā slimnīca" pamatkapitālā.
11. Par finansiālu atbalstu starptautiskā sporta deju konkursa „Deju pērle 2015” organizēšanas izdevumu daļējai segšanai.
12. Par grozījumiem 2015.gada budžetā.
13. Par grozījumiem domes 2015.gada 23.janvāra lēmumā Nr.36 "Par Ilūkstes novada pašvaldības izglītības iestāžu uzturēšanas izdevumu tāmju apstiprināšanu 2015.gadam”.
14. Par noteikumu Nr.4/2015 "Ilūkstes novada pašvaldības iestāžu un struktūrvienību sniegto maksas pakalpojumu izcenojumu aprēķināšanas metodika un izcenojumu apstiprināšanas kārtība" pieņemšanu.

15. Par pašvaldības nekustamā īpašuma "Mazie Dzintari", Šēderes pagastā atsavināšanu.
16. Par pašvaldības dzīvokļa "Pīlādži"-18, Dvietē, Dvietes pagastā nodošanu atsavināšanai.
17. Par pašvaldības nekustamā īpašuma "Daugaviņas 1", Pilskalnes pagastā atsavināšanu.
18. Par pašvaldības zemes iznomāšanu Ilūkstes pilsētā.
19. Par pašvaldības zemes īpašuma "Bizeniši", Subatē ierakstīšanu zemesgrāmatā.
20. Par pašvaldībai piekritīgās zemes vienības (zem ceļa) pievienošanu nekustamajam īpašumam "Pašvaldības ceļi" Bebrenes pagastā.
21. Par zemes iznomāšanu Bebrenes pagastā.
- 22./ 24. Par zemes nomas līgumu pagarināšanu Eglaines un Pilskalnes pagastos.
25. Par zemes nomas tiesību izbeigšanu Šēderes pagastā.
26. Par deklarētās dzīvesvietas ziņu anulēšanu Senlejas ielā 6, Pilskalnē, Pilskalnes pagastā.
27. Par atļauju amatu savienošanai Jāzepam Mačukam.
 - Nolēma ņemt vērā Vides un reģionālās attīstības ministrijas atzinumu un precizēja saistošos noteikumus Nr.5/2015 "Dzīvokļa pabalsts bērniem bāreņiem un bērniem, kuri palikuši bez vecāku gādības" un Nr.6/2016 "Pirmsskolas vecuma bērnu reģistrācijas, uzņemšanas un atskaitīšanas kārtība Ilūkstes novada pašvaldības izglītības iestādēs, kas īsteno pirmsskolas izglītības programmas", kas publicēti šajā „Ilūkstes Novada Vēstis” numurā. Lasīt 2.,3. lpp.
 - Noteica Bebrenes vispārīgā vidusskolā kursu maksu vienam izglītojamam 125 eiro tālākizglītības programmas „Veterinārijas pamati liellopu ganāmpulkā” un 50 eiro tālākizglītības programmas „Prasmīgas slaukšanas pamati” apguvei.
 - Noteica ar 1.oktobri vienotu siltumenerģijas tarifu Dvietes ciematā - EUR 54.84 par MWh bez PVN un

Subates pilsētā EUR 35.02 par vienu MWh. bez PVN.

- Bebrenes "Tehnikuma katlu mājai" ar 1.oktobri noteica samaksu par patērēto siltumenerģiju - aprēķinot MWh ņemt vērā faktiskos izdevumus, kā arī paredzēt 5% rentabilitātei bez PVN,
- Atļāva izslēgt no SIA "Ornaments" bilances katlu mājas ēku Kastaņu ielā 36, Ilūkstē, kas uzcelta 1966.gadā, ir nolietojusies un netiek izmantota.
- Ar 2015.gada 1.septembri palielināja Ozolu ielas un Mazās Smilšu ielas, Ilūkstē, un Zaļmūižas ielas, Subatē esošo būvju un aprīkojuma bilances vērtību, t.sk. Ozolu ielai, Ilūkstē, bilances vērtību par 74 519,52 eiro, Ozolu ielas aprīkojumu, Ilūkstē (2 zīmes) par 184,80 eiro, Mazai Smilšu ielai, Ilūkstē, bilances vērtību par 39 920,46 eiro, Mazās Smilšu ielas aprīkojumu, Ilūkstē, (2 zīmes) par 184,80 eiro, Zaļmūižas ielai, Subatē par 35 059,81 eiro.
- Nolēma novirzīt papildus finanšu līdzekļus 7 737 eiro apmērā, t.sk.
 - 1) Ilūkstes 1.vidusskolai 467 eiro - 4 tāfeļu iegādei;
 - 2) Raudas internātskolai 5408 eiro - jauna apkures katla iegādei;
 - 3) Izglītības, kultūras un sporta nodaļai - 530 eiro novada sporta skolotāju semināram "Peldēšanas mācīšanas teorija un pedagogiskā pilnveide";
 - 4) Sporta skolai 1 000 eiro - būvuzraudzības veikšanai projektam "Ilūkstes pilsētas stadiona būvprojekta izstrāde, autoruzraudzība un būvniecība";
 - 5) Eglaines un Šēderes pagasta pārvaldei 332 eiro - pārvaldes vieglās automašīnas FORD GALAXY, valsts Nr.HG3638 remontam.
- Nolēma palielināt pamatkapitālu izdarot naudas ieguldījumu 5000 eiro apmērā SIA "Daugavpils reģionālā slimnīca" (Reģ. Nr. 41503029600, juridiskā adrese: Vasarnīcu iela 20, Daugavpils, LV-5417) pamatkapitālā no pašvaldības budžeta pretī saņemot attiecīgu kapitāla daļu skaitu.
- Nolēma sniegt daļēju finansiālu atbalstu 500 eiro apmērā Ilūkstes novada kultūras centra sporta deju klubam „Vivat” starptautiskā sporta deju kon-

kursa "Dejas pērle 2015" organizēšanai Ilūkstes novada kultūras centrā.

- Izdarīja grozījumus pašvaldības 2015.gada budžetā. Grozījumi nepieciešami sakarā ar pieņemtajiem lēmumiem par finanšu līdzekļu piešķiršanu un grozījumiem pašvaldības iestāžu budžetos.
- Apstiprināja pašvaldības iestāžu un struktūrvienību sniegto maksas pakalpojumu izcenojumu aprēķināšanas metodiku un izcenojumu apstiprināšanas kārtību. Noteikumu mērķis ir noteikt vienotu, skaidri izprotamu un ekonomiski pamatotu kārtību izcenojumu noteikšanai par pašvaldības iestāžu un struktūrvienību sniegtajiem maksas pakalpojumiem.
- Nolēma atsavināt pašvaldības nekustamos īpašumus: zemi 0,84 ha platībā "Mazie Dzintari" Šēderes pagastā, zemi 5,33 ha platībā „Daugaviņas 1” Pilskalnes pagastā un 3-istabu dzīvokli „Pīlādži18”, Dvietes pagastā.
- Nolēma ņemt vērā VZD lūgumu un precizēja pašvaldības zemes vienību robežas un platības, kas atrodas zem ceļiem Bebrenes pagastā.
- Pagarināja zemes nomas līgumus ar nomniekiem, kuri ir izpildījuši visas iepriekšējās līgumsaistības par pašvaldības zemes izmantošanu Pilskalnes un Eglaines pagastos.
- Anulēja deklarētās dzīvesvietas ziņas personai, kurai ir zudis tiesiskais pamats dzīvot Senlejas ielā 6, Pilskalnes pagastā.
- Atļāva Jāzepam Mačukam savienot Subates pamatskolas direktora amatu ar SIA „BP-1 valdes locekļa amatu ārpus noteiktā darba laika, jo šo amatu savienošana nerada interešu konfliktu, nav prērūnā ar valsts amatpersonai saistošajām ētikas normām un nekaitē valsts amatpersonas tiešo pienākumu pildīšanai.

Ar domes sēdē pieņemto lēmumu pilnu tekstu var iepazīties pašvaldības mājas lapā www.ilukste.lv sadaļā „Publiskie dokumenti” /domes lēmumi”, kā arī lasīt visās novada bibliotēkās un pārvaldēs.

Irēna Bogdanova
Lietvedības nodaļas vadītāja

Ilūkstes novada pašvaldības 2015.gada 30.jūlija saistošie noteikumi Nr.5/2015 (prot.Nr.15, 3.§)

precizēti ar Ilūkstes novada domes 2015.gada 24.septembra lēmumu Nr.331(prot.19, 1.§)

Dzīvokļa pabalsts bērniem bāreņiem, kuri palikuši bez vecāku gādības

Izdoti saskaņā ar likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumā risināšanā” 25.² panta pirmo un piekto daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Saistošie noteikumi nosaka dzīvokļa pabalsta izdevumu segšanas normatīvus, aprēķināšanas un izmaksas kārtību bērnam bāreņim un bērnam, kurš palicis bez vecāku gādības no pilngadības sasniegšanas līdz 24 gadu vecuma sasniegšanai (turpmāk – pabalsta pieprasītājs).
2. Dzīvokļa pabalstu piešķir un izmaksā Ilūkstes novada Sociālais dienests (turpmāk – Dienests).

II. Dzīvokļa pabalsta izdevumu segšanas normatīvi un aprēķināšanas kārtība

3. Dzīvokļa kompensējamā platība ir noteikta līdz 30 m² apmērā, nepārsniedzot dzīvokļa kopējo platību.
4. Dzīvokļa pabalstu ir tiesības saņemt šādu ar dzīvojamās telpas lietošanu saistītu izdevumu segšanai, šādā apmērā:
 - 4.1. izdevumiem par dzīvojamās telpas lietošanu (īres maksa, nepieciešamie izdevumi par obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām) – 0,35 euro par 1 m² mēnesī, nepārsniedzot īres maksas un apsaimniekošanas maksas kopējo summu;
 - 4.2. izdevumiem par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (ja tie nav ietverti īres maksā vai nepieciešamajos izdevumos par obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām):
 - 4.2.1. par apkuri un siltumenerģijas resursu iegādi apkures sezonas laikā (no oktobra līdz aprīlim) – atbilstoši faktiskajām apkures un/vai siltumenerģijas resursu iegādes izmaksām, bet ne vairāk kā 30 euro mēnesī;

- 4.2.2. par elektroenerģiju atbilstoši faktiskajam elektroenerģijas patēriņam un noteiktajam patēriņam, bet ne vairāk kā 60 kWh mēnesī;
- 4.2.3. par auksto ūdeni un kanalizāciju – atbilstoši faktiskajam patēriņam un noteiktajam tarifam, bet ne vairāk kā 2 m³ mēnesī;
- 4.2.4. par gāzi:
 - 4.2.4.1. dzīvoklim ar centralizēto gāzes padevi - atbilstoši faktiskajām izmaksām, bet ne vairāk kā par 1 m³ mēnesī;
 - 4.2.4.2. dzīvoklim ar gāzes balonu – atbilstoši faktiskajām iegādes izmaksām, bet ne vairāk kā vienu reizi sešos mēnešos ar tilpumu 50 litri vai vienu reizi trīs mēnešos ar tilpumu 27 litri.
- 4.2.5. par sadzīves atkritumu izvešanu – atbilstoši faktiskajām izmaksām, bet ne vairāk kā 1,50 euro mēnesī;
- 4.2.6. par karsto ūdeni – atbilstoši faktiskajam patēriņam un noteiktajam tarifam, bet ne vairāk kā 1m³ mēnesī.
5. Pašvaldība nesedz izdevumus, kas saistīti ar interneta, telefona un televīzijas lietošanu.
6. Dzīvokļa pabalsta maksimālais apmērs mēnesī apkures sezonas laikā ir 60 euro, pārējā laikā 30 euro.

III. Dzīvokļa pabalsta izmaksas kārtība

7. Dzīvokļa pabalsta saņemšanai pabalsta pieprasītājs, uzrādot personu apliecinošu dokumentu, iesniedz Dienestā iesniegumu un dzīvokļa (mājokļa) īres, apakšīres vai patapinājuma līguma kopiju, uzrādot oriģinālu.
8. Dienests, ne vēlāk kā 10 (desmit) darba dienu laikā izskata šo noteikumu 7.punktā minētos dokumentus un pieņem lēmumu par dzīvokļa pabalsta piešķiršanu vai atteikumu piešķirt dzīvokļa pabalstu, ja nav ievērotas šo noteikumu vai citu normatīvo aktu prasības.
9. Dzīvokļa pabalsta izmaksu Dienests uzsāk ar tā mēneša 1.datumu, kurā ir pieņemts lēmums par dzīvokļa pabalsta piešķiršanu.
10. Dzīvokļa pabalsta izmaksu Dienests veic katru mēnesi, pamatojoties uz attiecīgo pakalpojumu sniedzēju izsniegtajiem rēķiniem vai pabalsta pieprasītāja maksājumu apliecinājošiem dokumentiem. Pabalsta pieprasītājam ir pienākums regulāri, ne vēlāk kā 1 (viena) mēneša laikā no to saņemšanas dienas, iesniegt Dienestā pakalpojumu sniedzēju izsniegtos rēķinus vai pabalsta pieprasītāja maksājumu apliecinājošu dokumentu kopijas par iepriek-

stējošā ārsta izsniegta izziņa vai bērna likumīgo pārstāvju slimība, bērna likumīgo pārstāvju atvaļinājums, bērna mātes pirms un pēc dzimšanas atvaļinājums, par kuru bērna likumīgie pārstāvji informē iestādes vadītāju.

20. Ja rodas gadījums, kas atrunāts šo noteikumu 17.4. punktā, tad iestādes vadītājs nosūta bērna vecākam brīdinājumu par to, ka bērns var tikt atskaitīts no iestādes. Ja pēc brīdinājuma saņemšanas bērns turpina neapmeklēt izglītības iestādi 10 dienas bez attaisnojoša iemesla, vadītājs var pieņemt lēmumu par bērna atskaitīšanu, trīs dienu laikā rakstiski nosūtot rīkojuma kopiju bērna likumīgajam pārstāvim un Ilūkstes novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta nodaļai. Rīkojumu var apstrīdēt Ilūkstes novada pašvaldībā, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

21. Ilūkstes novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta nodaļa un izglītības iestādes vadītājs atbild par saistošo noteikumu izpildes ievērošanu.

IV. NOSLĒGUMA JAUTĀJUMS

22. Saistošie noteikumi stājas spēkā nākamajā dienā pēc to publicēšanas Ilūkstes novada pašvaldības informatīvajā izdevumā "Ilūkstes Novada Vēstis".

1. pielikums

Ilūkstes novada domes 2015. gada 27. augusta saistošajiem noteikumiem Nr. 6/2015

Vecāka vārds, uzvārds _____

Personas kods _____

Deklarētā dzīvesvietas adrese _____

Faktiskā dzīvesvietas adrese _____

Tālrunis _____

IESNIEGUMS PAR UZŅEMŠANU PIRMSSKOLAS IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒ/IZGLĪTĪBAS IESTĀDES PIRMSSKOLAS GRUPĀ

Lūdzu uzņemt manu dēlu/meitu _____

Personas kods _____

Deklarētā dzīvesvietas adrese _____

Faktiskā dzīvesvietas adrese _____

uzņemt _____

(iestādes nosaukums)

ar

(izglītības programmas nosaukums, kods)

(datums)

Esmu iepazinies ar iestādes reģistrācijas apliecību, pirmskolas izglītības programmu, licenci, nolikumu, iekšējās kārtības noteikumiem.

Datums:

Vecāka paraksts:

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Ilūkstes novada pašvaldības 2015. gada 27. augusta saistošajiem noteikumiem Nr. 6/2015

„Pirmskolas vecuma bērnu reģistrācijas, uzņemšanas un atskaitīšanas kārtība Ilūkstes novada pašvaldības izglītības iestādēs, kas īsteno pirmskolas izglītības programmas”

Paskaidrojuma raksta sadaļas

1. Saistošo noteikumu nepieciešamības pamatojums
Norādāmā informācija: Vispārējās izglītības likuma 26. panta 1. punkts nosaka, ka pašvaldību vispārējās pirmskolas izglītības iestādēs izglītojamais uzņem izglītības iestādes dibinātāja noteiktā kārtībā. Lai noteiktu izglītojamo uzņemšanas kārtību Ilūkstes novada pašvaldības iestādēs, kas īsteno pirmskolas izglītības programmas, ir nepieciešams izdot pašvaldības saistošos noteikumus.

2. Īss saistošo noteikumu satura izklāsts
Norādāmā informācija: Saistošie noteikumi nosaka pirmskolas vecuma bērnu reģistrācijas, uzņemšanas un atskaitīšanas kārtību.

3. Informācija par plānoto saistošo noteikumu ietekmi uz pašvaldības budžetu

Norādāmā informācija: Nav attiecināms.

4. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā

Norādāmā informācija: Nav attiecināms.

5. Informācija par administratīvajām procedūrām
Norādāmā informācija: Saistošo noteikumu izpildi nodrošinās Ilūkstes novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta nodaļa.

6. Informācija par konsultācijām ar privātpersonām
Norādāmā informācija: Konsultācijas ar privātpersonām nav notikušas.

Ilūkstes novada Sporta skola uzņem bērnus peldēšanas sekcijā

Peldēšana ir lielisks veids, kā norūdīt ķermeni, uzlabot stāju un vispārējo veselības stāvokli, tādēļ mēs piedāvājam Jūsu bērniem peldēšanas apmācības programmas, kuras palīdzēs mazajiem peldēt gribētājiem iemācīties pareizi peldēt jau no 5 gadu vecuma. Savukārt vecākiem tā ir iespēja dot savām atvasēm zināšanas, kuras noteikti noderēs nākotnē.

Ilūkstes novada Sporta skolas Sporta centrs 2015./2016. mācību gadā uzņem zēnus un meitenes peldēšanas nodarbību sekcijā:

2009. - 2010. g.dz. * 2x nedēļā bezmaksas

2007. - 2008. g.dz. * 3x nedēļā bezmaksas

2005. - 2006. g.dz.

2002. - 2004. g.dz.

2000. -2001. g.dz.

* bezmaksas grupas tiek veidotas, lai turpinātu apmācības Ilūkstes novada sporta skolas profesionālās ievirzes programmā, ir arī iespēja apmeklēt papildnodarbības par maksu. Atlase notiks Ilūkstes Sporta skolas Sporta centrā.

Atlases noteikumi:

1. Vispusīgās fiziskās sagatavotības novērtējums,

1. 2. disciplīna,
2. 3. pamatprasmes peldēšanā (bezmaksas grupās),
3. Uz atlasītiem līdzīgi jāņem: sporta tērps, sporta apavi.

Nodarbības notiks:

- **bezmaksas** (finansē pašvaldība) grupās,
- **maksas** grupās bērni var apgūt pamatprasmes peldēšanā vai pilnveidot tās, ar mērķi nokļūt bezmaksas grupā jau šogad, vai nākošgad pretendēt uz bezmaksas peldēšanu, iestājoties Sporta skolā.

Nodarbības notiks 2-3 x nedēļā.

Katrā grupā paredzēts uzņemt 15 - 20 bērnus, skolēnus.

Peldēšanai nepieciešamais: Peldbikses/ peldkostīms, peldcepure, dvielis, baseina čības.

Ilūkstes novada Sporta skolas Sporta centrā strādās tādi cilvēki, kuriem sports ir ne tikai darbs, bet arī neatņemama dzīves sastāvdaļa un vaļasprieks. Peldapmācības vadīs treneri, kuri savu hobiju un vaļasprieku ir spējuši pārvērst darbā un sniegt gandarījumu arī citiem.

Mūsu treneri ir ne tikai labi speciālisti un profesionāļi ar atbilstošu izglītību, bet arī ar augstu atbildības sajūtu, pozitīvi un jauki cilvēki. Tieši tāpēc viņi visu dara tik aizrautīgi, jo darbu ar bērniem uzskata par savu aicinājumu.

Iepazīstiet mūsu komandu! Mēs esam par to, lai peldēt varētu ikviens!

Pieteikumi iesniedzami līdz 26.10.2015 pa e-pastu sporta.skola@ilukste.lv vai tel. 65462136.

Ilūkstes novada Sporta skola Tum adefectus, quodiu vit. etis. Movendie

Bebrenes vispārīzglītojošā un profesionālā vidusskola aicina apgūt veterinārijas pamatus

No 2015. gada **2. novembra līdz 3. decembrim** Bebrenes vispārīzglītojošā un profesionālā vidusskola aicina apgūt profesionālās pilnveides izglītības programmu „Veterinārijas pamati liellopu ganāmpulkā”.

Kursu tēmas:

- Liellopu anatomija un fizioloģija;
- Liellopu nelipīgās slimības;
- Liellopu lipīgās slimības;
- Liellopu parazitārās slimības;
- Dzemdniecība un ginekoloģija;
- Mācību ekskursija uz liellopu fermām.

Kursu apjoms – 160 stundas. Kursu noslēgumā tiek izsniegta apliecība par profesionālās pilnveides izglītību. Maksa par kursiem – EUR 125,00 (var mainīties atkarībā no dalībnieku skaita).

Sīkāka informācija un pieteikšanās kursiem (līdz 2015. gada 26. oktobrim), zvanot uz tālr.: **29252659, 26431273.**

Bebrenes VP vidusskolas administrācija

Vai tici, ka Ilūkstes novadam būs sava himna?

Ir noslēdzies Ilūkstes novada himnas izstrādes konkursa pirmais posms. Līdz 2015. gada 1. oktobrim konkursam tika iesniegtas 5 dziesmas, kas reģistrētas atbilstoši iesniegšanas kārtas numuram.

Lai izvirzītu tautas vērtēšanai trīs labākos darbus, izvērtēšanas komisija aploknes ar iesniegtajām dziesmām vēra vaļā 2015. gada 9. oktobrī. Patīkams pārsteigums bija tas, ka katra iesniegtā dziesma atklāja autoru atbildīgo un īpašo attieksmi pret paveikto darbu. Pacilātu noskaņu rada tas, ka mūsu novadā ir cilvēki, kas spēj dziesmās ievīt un izdziedāt mūsu novada skaistumu un izcelt tā patiesās vērtības. Līdz ar to komisija nolēma izvirzīt tautas vērtēšanai visas 5 dziesmas, jo iesniegto dziesmu saturs un muzikālais noformējums ir tā vērts, lai novada iedzīvotāji dzirdētu visus iesniegtos darbus un izvirzītu dziesmu – „Tautas simpātija”.

Vērtējot, komisijas pārstāvji uzvēra, ka par novada himnu jāklūst dziesmai, kas sevī satur

himnu raksturojošās pazīmes, dziesmas mūzikai jāatbilst himnas skanējumam, tekstam ir jāatklāj Ilūkstes novada būtība, tāpēc noteicis izvērtēšanas posms būs trešais, kad tiks apkopoti komisijas vērtējums ar tautas balsojumu.

Aicinām mūsu novada iedzīvotājus būt aktīviem un balsot par savu simpātiju, dziesmu, kurā jūtama novada garša un katra iedzīvotāja un mūsu kopīgās vērtības un cerības. Novada himnas pretendētus (dziesmas) var noklausīties Ilūkstes novada mājas lapā no 16. oktobra līdz 31. decembrim. Balsot par novada himnu var Ilūkstes novada pašvaldības pakalpojumu centrā un pagastu pārvaldēs, norādot dziesmas numuru. Noklausīties šīs dziesmas un nobalsot par tām, novada iedzīvotājiem būs iespēja arī novada kultūras pasākumos.

Līga Baltrukeviča

Izglītības, kultūras un sporta nodaļas vadītājas pienākumu izpildītāja

Skolotāju diena

Jau tradicionāli, sagaidot Skolotāju dienu, Ilūkstes novada pašvaldība rīkoja Skolotāju dienas pasākumu, kura laikā sveica skolotājus, kuri ir uzsākuši darba gaitas kādā no novada izglītības iestādēm, kā arī tika sumināti skolotāji, kuri svin savas apaļās stāža jubilejas. Ar svinīgu uzrunu, pasākumu atklāja Ilūkstes novada pašvaldības domes priekšsēdētāja vietnieks Maigurs Krievāns un Ilūkstes un Daugavpils novadu izglītības darbinieku arodbiedrības priekšsēdētāja Kristīne Junkule.

-Vai palaidīsiet mūs ātrāk? -No cik punktiem sākas 4? -Kad var pārrakstīt? -Nu, bet, skolotāj!? - Šādas frāzes skolotāji dzirdējuši jau simtiem reižu. Bet šai svētku dienai piederēja frāze - „Paldies, skolotāj!”

Ilūkstes novada pašvaldība sumināja četrus jaunos pedagogus - Ilūkstes novada Sporta skolā atbildīgos direktora amata pienākumus sāka pildīt Alvis Šedis, Ilūkstes pirmsskolas izglītības iestādes „Zvaniņš” Subates filiālē darbu uzsāka Guna Dzene, Bebreņu vispārīgākajā un profesionālajā vidusskolā darbu uzsāka Faina Timošenko, bet Ilūkstes „Bērnu un jauniešu centrā” jaunā ģitārspēles pasniedzēja ir Laura Bičāne.

-Vai palaidīsiet mūs ātrāk?
-No cik punktiem sākas 4?
-Kad var pārrakstīt?
-Nu, bet, skolotāj!?

Šādas frāzes skolotāji dzirdējuši jau simtiem reižu. Bet šai svētku dienai piederēja frāze - „PALDIES SKOLOTAJI”, kas tika veltīta vizitūrīgākajiem un vispacietīgākajiem pedagogiem, kas šogad svin savas apaļās stāža jubilejas.

Subates pamatskolā 25 gadu stāža jubileju svin Zoja Kolosova. Zoja par skolotāju kļuva, turpinot ģimenes tradīciju un arī tādēļ, ka pašai skolā patikusi matemātika. Kā galveno ieguvumu, strādājot par skolotāju, min brīnišķīgo iespēju “augt” līdz saviem skolēniem. Audzēkņos daļēji saskata arī savas rakstura īpašības, un priecājas, ka bērni aug par saprotošiem un izpalīdzīgiem cilvēkiem. Kolēģiem novēl vienmēr smaidīt un priecāties par dzīvi.

Eglaines pamatskolā 20 gadus strādā Olīta Kārklīņa un Vladimirs Žigajevs. Sandrai Samovičai jau 25 gadi skolā. Eglaines skolotāji uzskata, ka ikdienā esot kopā ar bērniem un jauniešiem, pats skolotājs ir mūžam jauns. Sandra atgādina, ka skolotājam ir vienmēr jāpapildina savas zināšanas, lai varētu atbildēt un visiem skolēnu interesantajiem jautājumiem. Vladimirs uzsver, ka katrs skolēns ir individualitāte un katram nepieciešama cita pieeja, lai rastu kopīgu valodu. Olīta vienmēr priecājas satikt bijušos skolē-

nus un uzzināt viņu sasniegumus un ieceres. Novēl pirmkārt atrast gaišumu katram pašam sevī, tad tuvākajos un apkārtējos cilvēkos, notikumos un arī rūpju pilnā ikdienā.

Raudas internātpamatskolā 20 gadus ir nostrādājis Jānis Vitkovskis, 30 gadus - Inta Gabrāne un Viktors Petrovs, bet Ludmila Urbanoviča jau svin 35 gadu stāža jubileju. Ludmila, Viktors un Jānis turpina skolotāju dienas savās ģimenēs, bet Intas profesijas izvēli ietekmējušas daudzas sakritības. Viktors skolotāja darbu sauc par misiju veidot nākamo valsts paaudzi. Inta un Ludmila, kā labāko savos skolniekos saskata līdzjūtību un spēju priecāties par otra panākumiem.

Bebrenes vispārīgākajā un profesionālajā vidusskolā 20 gadus strādā Ingrida Studāne, bet 30 gadus - Ilga Mališeva un Rita Kalvāne. Ritai un Ingridai jau maztēnē izmēģinājās nākotnes amats. Bet Ilga ir ieguvusi veterinārārsta kvalifikāciju un darbā tikusi nosūtīta uz Bebreņu tehnikumu mācīt topošos veterinārmedikus. Arī šim skolotājam audzēkņi neļauj skaitīt gadus. Viņas iedvesmojas no jauniešu trakulībām un mātās no skolēniem nopietnā saskatīt, ko jautru. Novēl būt izturīgiem, jo mīkstie nemaz nesāk, slinkie neiet līdz galam, bet tikai spēcīgie neapstājas un sasniedz virsotnes.

Ilūkstes pirmsskolas izglītības iestādē “Zvaniņš” 25 gadu stāža

Svētku dienā paldies tika teikt vizitūrīgākajiem un vispacietīgākajiem pedagogiem, kas šogad svin savas apaļās stāža jubilejas

jubileju svin Inta Gaudzeja, 30 gadu -Valentīna Petrovska un Larisa Sverževska. Kļūt par bērnu audzinātāju Valentīna un Larisa nolēma skolas vecumā, bet Inta jau sava bērnu audzinātāja izlaidumā paziņoja par šo plānu. “Zvaniņa” audzinātājas saka, ka nav vienādu dienu, jo nav vienādu bērnu. Bērnu jautājumi liek paskatīties uz lietām citām acīm. Vispatīkamāk apzināties, ka bērnam esi kā otrā mamma. Īpašs lepnums, kad mazais ķipars izaug par izcilību un apzīnies, ka tas ir arī tavš nopelnis. “Zvaniņa” audzinātājas novēl vēmi dzīvot laikam līdzī, nebaidīties mainīties, vienmēr attīstīties un rast gandarījumu savā darbā.

Ilūkstes Sadraudzības vidusskolā 25 gadus ir nostrādājusi Līga Kūliņa, 30 gadus - Benita Malaja un 35 - Tamāra Riekstiņa. Tamāras mamma arī bija skolotāja, kas iemācīja mīlēt krievu valodu un literatūru. Benitas profesijas izvēli motivēja amata prestižums. Bet Līga jau bērnībā zināja par ko kļūs. Tamāra uzskata, ka ir attīstījusies par radošu personību, pateicoties audzēkņu jaunības nerimtībai un vēlmei izzināt pasauli. Benita, strādājot izglītības iestādē, ir iemācī-

Bebrenes vispārīgākajā un profesionālajā vidusskolā 20 gadus strādā Ingrida Studāne, bet 30 gadus - Ilga Mališeva un Rita Kalvāne

jusies labāk izprast cilvēkus, pieņemt to dažādību. Līga bērņus sauc par vislabākajiem kritiķiem un apbrīno to drosmi mesties izaicinājumos.

Ilūkstes mūzikas un mākslas skolā 25 gadus strādā Tatjana Dvorceka, 30 gadus - Ilona Linarte - Ruža un 35 - Viola Jasmane un Zita Šamo. Bet vislielākais stāža jubilārs ar nostrādātiem 40 gadiem ir Staņislavs Petkevičs. Violas vecāki arī bijuši pedagogi, bet Ilona ir skolotāja jau 3. paaudzē. Tatjana vēlējas iemācīt bērņiem mū-

mu, iniciatīvu un humora izjūtu. Viola priecājas par saviem nākamajiem un diviem jau esošajiem kolēģiem no savu skolēnu vidus. Novēl veselību, izturību un radošu veiksmi.

Ilūkstes 1. vidusskolā 20 gadus ir nostrādājusi Sandra Macijevska, 25 gadus - Elita Rutkupa, 30 - Ilga Kaniņa. Skaidrīte Guļāne saimnieko skolas bibliotēkā jau 35 gadus. Sandra, Elita un Ilga vēl būdamas skolnieces sapņoja par šo profesiju, bet Skaidrīte savas skolas bibliotēkā sākotnēji plānoja pastrādāt tikai dažus gadījumus. Elita atzīst, ka jaukā vasaras atvaļinājuma beigās jau sāk ilgoties pēc skolēniem. Sandru īpaši priecē mirklis, kad audzēkņu acīs iemirdzas zinātkāre un vēlme izprast likumsakarības. Ilga norāda, ka mūsdienu skolēni ir radošāki un aktīvāki kā agrāk. Skaidrīte novēl skolotājiem būt mundriem, un lai pietiek spēka iemācīt mīlēt Raini!

Svinīgajā pasākumā viesojās Swedbank pārstāve Dace Stalidzāne, kura sveica Swedbank „Gada skolotāju”, šogad tika izvēlēta Anita Meikšāne. Kā arī paldies vārdus skolotājiem teica Ilūkstes novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta nodaļas vadītājas pienākumu izpildītāja Līga Baltrukeviča. Bet pasākuma svinīgās daļas izskaņā uzstājās, arī skolotājs, Roberto Meloni, kurš uzturēja jautru un pacilātu svētku noskaņu.

Madara Pavlovskā
redaktore

**Raksts tapis sadarbībā ar
novada skolām un
Vikiju Klišāni
(Ilūkstes novada KC
mākslinieciskās daļas vad.)**

Kā Swedbank „Gada skolotājs”, šogad tika izvēlēta un sveikta Anita Meikšāne

Sēlijas novada pašvaldību skolēnu sporta svētki

18. septembrī tika aizvadīti Sēlijas novada pašvaldību skolēnu sporta svētki, ar atklāšanu Ilūkstes pilsētas estrādē. Sporta svētku programmā - kopīga iesildīšanās pirms startiem, stafetes, tautas bumba, minifutbols un citas aktivitātes. Kā arī katra novada komanda rādīja prezentāciju par tematu „Sports manā novadā”.

Ilūkstes novada domes priekšsēdētāja vietnieks Maigurs Krievāns, atklājot svētkus, atvainojās, ka vēl nav iespēja visus uzņemt atjaunotajā sporta laukumā, kurā šobrīd rit rekonstrukcijas darbi, bet uzsvēra, ka sacensības ir godam saplānotas un starti būs veiksmīgi ikkatram. „Lai sportisks gars valda arī ikdienā un tad arī sacensībās visi varēs lepoties ar labiem sasniegumiem. Ceram uz aukstu un sniegotu ziemu, vē-

lot, lai būtu iespēja sarīkot Sēlijas novada pašvaldību skolēnu ziemas sporta spēles,” vēlēja Maigurs Krievāns. Svētku noskaņa valdīja visas dienas garumā, kulmināciju sasniedzot noslēguma apbalvošanā. Noslēgumā visi saņēma ne vien savas godalgas, bet priecājās par izveidotajām prezentācijām un ielu vingrotāju (Rīga) priekšnesumiem.

Sacensību laikā mājinieku statuss tika godam nests, Ilūkstes novada komandas ieguva visas godalgotās vietas. Sīvas cīņas bija ne vien spēles laukumos, bet arī ārpus tiem – līdzjutēju cikstēšanās par savējiem vēltīto skaļāko atbalstu.

Madara Pavlovskā
redaktore

Jauniešu akustiskās muzicēšanas un dzejas vakars

Draudzīgā un radošā gaisotnē 25. septembrī Ilūkstes novada Kultūras centrā tika aizvadīts jauniešu akustiskās muzicēšanas un dzejas vakars. Lai gan sākotnēji pasākums bija iecerēts brīvā dabā, laikapstākļi tomēr ieviesa savas korekcijas, bet tas nebūt neietekmēja pasākuma radošo garu. Ugunskuru aizstāja kamīns un mājīgās telpas pildīja zāļu tējas smarža.

Pasākumu atklāja tā kūrētāja Vikija Klišāne (Ilūkstes novada KC mākslinieciskās daļas vadītāja) ar saviem dzejoļiem, sakot, ka tādā veidā cer iedrošināt arī pārējos, lai nākošreiz arī citi jaunieši nāktu ar savām dzejas vārsēm. Par muzikālo pavadijumu rūpējās grupas “Taktsmērs” un grupa “Piparmētra” ar BJC iniciatīvu pulciņu. Sadziedāšanās laikā tika iekus-

tināti arī sanākušie interesenti. Pēc kopīgas muzicēšanas visi tika aicināti baudīt tēju ar cepumiem un iepazīties ar aptaujas “Kādus pasākumus vēlētos apmeklēt Ilūkstē” rezultātiem, kuru, viesojoties skolās, bija veikusi Vikija. Bet vakara izskaņā, draudzīgā noskaņā visi tika aicināti kopā noskatīties filmu “Sapņu komanda 1935”.

Kultūras centrs saka lielu paldies drosmīgajiem jauniešiem, kas nenobijās uzstāties, un padarīja šo pasākumu patiesi jauku un jautru! Ceram, ka arī turpmāk tāda veida pasākumi pulcēs aizvien vairāk radošus jauniešus, ļaujot arī ikdienā pašiem sev radīt svētkus.

Madara Pavlovskā
redaktore

Sadraudzības vidusskola sacentās starptautiskajās „Prāta kaujās”

Kopš 2000. gada Lietuvā un Latvijā svin Baltu vienības dienu, lai pieminētu seno kareivju varonību un stiprinātu kaimiņu tautu draudzību.

Nozīmīgs baltu liktenim bija 1236. gada 22. septembris. Žemaiši (lietuvieši) un zemgaļi sakāva Zobenbrāļu ordeni pie Saules leģendārā Saules kaujā, kurā balti cīnījās plecu pie pleca, bija vienoti un uzvarēja. Kopš 2000. gada Lietuvā un Latvijā svin Baltu vienības dienu, lai pieminētu seno kareivju varonību un stiprinātu kaimiņu tautu draudzību.

Mūsu kaimiņi – Obelīai ģimnāzija – uzaicināja Ilūkstes Sadraudzības vidusskolas komandu piedalīties pasākumā jauniešiem „Prāta kaujas”, ko rīkoja Lietuvas Republikas Seims, tā Eiropas informācijas birojs, Rokišķu rajona domes Izglītības nodaļa un Rokišķu muzejs. Pasākums notika Rokišķos un tika veltīts Baltu vienības dienas 15. gadadienai un 516. gadadienai, kopš dibināta Rokišķu pilsēta.

„Prāta kaujās” piedalījās komandas no 10 skolām, 8 komandas pārstāvēja Lietuvu – Rokišķu novadu, bet mēs un Neretas vidusskola – Latviju. Pasākuma „Prāta kaujas” 40 jautājumi bija saistīti ar baltu tautām un Eiropas Savienību – gan teorētiskie, gan vizuālie. Atbildes bija jāsniedz 1 minūtes laikā, nelietojot grāmatas, telefonus, pierakstus un citus palīgīdzekļus. Protams, jautājumi bija interesanti, tie prasīja radošu pieeju un atraktivitāti. Pasākumu patīkamu darīja arī augstu amatpersonu – Lietuvas Republikas Seima priekšsēdētājas Loretas Grauzīnienes un Latvijas Republikas Saeimas priekšsēdētājas Ināras Mūrnieces – piedalīšanās jauniešu apbalvošanā, Noslēgumā viņas aprunājās un nofotografējās kopā ar jauniešu komandām.

Paldies par atsaucību un piedalīšanos starptautiskajā pasākumā „Prāta kaujas” 9. klases skolniecēm Anastasijai Mašņukai un Zlatai Bjalkovskai, 10. klases skolniecēm Žaklīnai Reinei un Karīnai Kārklīnai, 11. klases skolniecei Elinai Galvānei un komandas kapteinim Robertam Boliņam. Paldies skolotājiem Veslavai Linčikai, Judītei Buceniecei un Līgai Kūliņai par atbalstu skolēniem.

Ilūkstes Sadraudzības vidusskola

Ilūkstes 1. vidusskolas 9. klašu skolēni piedalās valodu viktorīnā Rīgā

1. oktobrī četri Ilūkstes 1. vidusskolas 9. klašu skolēni – Laima Apele, Laura Tvintiķe, Krista Gaudzeja un Oskars Pučka – kopā ar skolotāju V. Oļehnoviču piedalījās Eiropas Valodu dienai veltītajā viktorīnā „Iepazīsties ar valodu!”, ko organizēja Ziemeļvalstu ģimnāzija sadarbībā ar Latviešu valodas aģentūru.

Viktorīna bija īpaša ar to, ka tā risinājās 3 kārtās, katra no kārtām citā valodā – latviešu, angļu un vācu valodā. Skolēniem bija iespēja pārbaudīt ne tikai savas svešvalodu prasmes, bet arī zināšanas par Ziemeļvalstīm (Dāniju, Somiju, Zviedriju, Norvēģiju, Islandi), Vāciju un angļu valodā runājošām valstīm (Apvienoto Karalisti, ASV, Kanādu, Austrāliju un Jaunzēlandi), to kultūru, vēsturi un ģeogrāfiju.

Par piedalīšanos viktorīnā skolas komanda saņēma atzinības rakstu. Skolēni bija ļoti priecīgi par iespēju piedalīties tādā saistošā un izzinošā valodu viktorīnā, kā arī par iespēju apciemot Ziemeļvalstu ģimnāziju, kurai tieši 1. oktobrī apritēja 24 gadi.

Liels paldies Ilūkstes novada domei par sniegto atbalstu, sagādājot transportu! Īpašs paldies jaukajam šoferim G. Cepurītim!

Vika Oļehnoviča
Ilūkstes 1. vidusskolas angļu valodas skolotāja

Šodiena atskanēs rīt

Pirmās salnas pārdzīvotas, kar-
tupeļu maisi gulst pagrabos, bet vēl
tikpat daudz darbu gaida savu kārtu...
Mazpilsētu, pagastu ļaudis pulcējas
Miķeļdienas rudens gadatirgos. Bet
steigas te nav, saimnieki smejojot teic,
ka laika jau nekad nebūs... Katrā mājā
un sētā valda siltums, miers un laipnī-
ba. Šoreiz viesojamies Dvietes, Zariņu
un Pilskalnes pusē, kur māju saimnie-
ki, laipni atverot savas durvis stāsta
par saimniecībās veicamo, paveikto,
iecerēm un vienkārši dalās savās pār-
domās.

**„Kad kļūvām par vectēviem,
8 gadus atpakaļ, gribējām augt
līdzī mazbērniem. Redzējām, ka
mazbērni tik pa datoriem dzīvo-
jās, gribējām mācīt, ka ir jāvēro
daba, viss, kas ir dzīvs un dzīvo
vidī,” tiekoties stāsta Pēteris un
Olga Glaudāni, kuru mājās durvis
ir atvērtas daudziem bērniem un,
kā paši smejojot saka, par prieku
mazajiem, ir izveidots zooloģis-
kais dārzs, bet viss sākās ar put-
niem. Turpinot teic: „Putns, kurš
aug ir pile, pētām ar mazbērniem,
bet viņi saka, vajag zosi. Zoss
aug pa stundām, dzeltēno pūku
pret balto spalvu nomaina trīs
dienās. Gribējām aizraut bērnus!
Un tā tie eksperimenti turpinās.
Mēs priecājamies, ka tas aizrāva
ne tikai mazbērnus, bet arī lielos
bērnus un tā mūsu ģimenē, patei-
coties Armīnam un Sanītai, ie-
nāca strausi. Un nu jau var teikt,
ka saimniecību pārņem bērni, ar
lielu entuziasmu paplašina mūsu
mazo iesākumu.”**

raduši pie cilvēkiem, pie rokām. „Ja
arī ir brīvē, nemuktu prom,” turpinot,
stāsta Olga, „re, mums starp tītariem
viens gailītis, kurš gana tos, bet tur ir
sava leģenda, ar kuru iepriecinām eks-
kursantus. Dzīvnieciņi mums kļūst,
kā ģimenes locekļi. Visiem dzīvnie-
kiem ir vārdi un katrs dzīvnieciņš pie
mums nodzīvo visu savu mūžu. Var-
būt tik kādam uzdāvinām. Katram
ir arī savs stāsta, kā atradis ceļu pie
mums. (Staigājot pa dārzu, rāda uz
pundurcūku.) Pluss pie visa, mums ir
arī pundurcūka, starp citu, pundur-
cūkas ir ļoti gudrs istabas dzīvnieks.”
Smejojoties piebilstot, ka te pat cūka iz-
raisa lielu interesi, esot starp visiem.
Bet viens no lielākajiem lepnumiem
Glaudānu ģimenes zooloģiskajā dārzā
ir, jau iepriekš minētie, Armīna un Sa-
nītas lolojumi, strausi. Turpinot mūsu
ekskursiju, Glaudāni stāsta: „Tas ir
mīts, ka strausi bāž galvu smiltīs...
Strauss ir liels un stiprs putns, bet
galvenais parādīt, ka esi drošāks par
viņu un ir savi knifi, kā parādīt, ka esi
arī lielāks.”

Glaudānu saimniecībā galvenokārt
ir iecere attīstīt tieši strauskopības no-
zari, ir iecere palielināt strausu pulku
un jau tagad blakus lielajam strausu
pārim aug divi mazie. Saimnieki sme-
jojoties saka, ka labi, ka strausi ēd visu,
kas pašiem izaug, jo nekādus projek-
tus piesaistīt nevarot. Diemžēl Latvijā
strauskopība, kā atsevišķa l/s nozare
nepastāv un ir tikai trīs vietas, kur
tiek audzēti strausi. Glaudānu plaša-
jā saimē viss tiek paveikts pašu spē-
kiem un līdzekļiem. Katrs dzīvnieks
tiek apmīlots un apčubināts, dzīvnieki

*Ir sava zeme, mežs, pluss, ka visa zeme uz vietas, nav nekur tālu jābrauc, teh-
nika visa ir, gotiņas klāt pieaudzējam no pašu ganāmpulka. Viss ir sakārtots,
var strādāt,” saka Anita Skrimble*

gadus viņi ir pārorientējušies uz pie-
na lopkopību. Saimnieki stāsta: „Ar
dārzenkopību sākām nodarboties jau
deviņdesmito gadu sākumā, jo kolho-
zu laikā Dvietē sekmīgi tika audzēti
dārzeni, un savā laikā tā bija spēcīga
nozare. Dvietes pusē bijām ap 8 lie-
lām saimniecībām, kas audzēja dār-
zenus. 90. gados bija liels pieprasījums
pēc vietējiem dārzeniem. Bet, kad ra-
dās vairāk prasību, dažādu noteikumu
un nāca iekšā lielveikali, daudzas
saimniecības pārtrauca nodarboties ar
dārzenkopību. Taču ir prieks par tiem,
kuri šo nozari nav pametuši vēl tagad.”
Skrimblu ģimene dārzenkopības saim-
niecību izveidoja pirms 25 gadiem un
tajā laikā tā bija viena no lielākajām
mūsu pusē. Tika izveidota veiksmīga
sadarbība ar slimnīcām, ēdnīcām, vai-
rumtirdzniecības bāzēm. Anita, dalo-
ties atmiņās, stāsta „No rīta aizvedām
3 tonnas, vakarā jau zvana, ka vajag
vėl. Ar kvalitāti panācām to, ka bijām
iekarojuši savu vietu tirgū un stabilus
sadarbības partnerus. Sekojām līdzī
tirgus prasībām, piemēram, ir atšķirī-
ba - kāposti tiek audzēti priekš skābē-
šanas vai tīteniem. Ja prasa skaistus,
slaidus burkānus, tad tādi arī jāpiegā-
dā. Sekojām noteikumiem un izdevās
veiksmīgi sastrādāties. Vėl tagad ir
vietas, kur mūs atceras un taujā pēc
mūsu produkcijas. Bet agrāk arī bija
savādāk. Savā starpā bijām draudzī-
gi, kooperējāmies, dalījāmies ar infor-
māciju, cilvēki bija daudz atvērtāki.
Tagad visi tādi skaudīgāki un sevi ie-
rāvušies. Šobrīd, piemēram, projektu
realizēšanas process liek saskarties
ar daudzām pārbaudēm. Nāk viens
pēc otra, un katrs ar savām prasībām.
Un vairs jau laikam nekas mūs nevar
pārsteigt daudz un brīžam absurdo
prasību jūklī...” Preču noiets tolaik,
esot bijis labs, bet ar laiku samazinā-
jās bāzes, arī skolām mainījās iepirku-
mā daudzums (veidota cita ēdienkar-
te) un saimnieki nebija mierā piegādāt
mazus dārzenus daudzumus, kā paši
saka – „50,60 kg vienā vietā, tad citā
tik pat, vai mazāk...” Vēloties attīstīt
saimniecību, pirms pāris gadiem tika
nolemts pārorientēties uz piena lopko-
pību. Saimnieki stāsta: „Gribējās at-
tīstīt saimniecību un pirms septiņiem
gadiem tieši piena lopkopībā no valsts
pusēs tika sniegts liels atbalsts. Tā nu,
pēdējos piecus gadus, strādājam piena
lopkopībā, jo bija iespēja realizēt pro-
jektus. Kopumā ir realizēti 5 projekti.
Pēdējais projekts arī ir uzlicis saisti-
bas uz turpmākajiem pieciem gadiem
un ir jāstrādā, bet nesenie Zemkopības
ministra izteikumi bija uztverami, kā

mājieni - ka meklējiet darīt, ko citu. Ir
tāda neizpratne. Vienu dienu tiek ru-
nāts par to, ka ir jāattīsta piena noza-
re, bet citudien, ka ir jāpārorientējas.
Nesaprātīgi! Ir taču daudz ieguldīts
saimniecības attīstībā un mēs tādi ne-
esam vienīgie. Tas rada nenoteiktību,
neziņu, kas būs tālāk, ko sagaidīt. Bet
gan jau šī krīze beigsies...”

Bet pilnībā no dārzenkopības saim-
niecība nav atteikusies, lielākoties au-
dzējot kartupeļus, burkānus, sīpolus,
galda bietes. Protams, vairs neesot
tādi apjomi, kā agrāk, bet vairāk tiek
strādāts uz privātiem pasūtījumiem,
stāsta: „Draugiem, radiem, radu ra-
diem, paziņām piegādājam dārzenus.
Gluži pārtraukt jau nevarējām, visas
niansas ir zināmas, bet katram pro-
cesam savs laiks. Gribu teikt, ka ir jā-
uzdrošinās mēģināt, ko jaunu. Mazās
saimniecības ir daudz elastīgākas. 25
gadi dārzenkopībā lielos apjomos, bet
tagad pēdējos 5 gados pamatā piena
lopkopībā. Jānodod vieta arī jaunajiem.
Daudzi tomēr grib strādāt dārzenko-
pībā.” Saimnieki uzsver: „Ķēloties jau
nevar, vasarā dekādē –nododam virs 6
tonnām piena. Izslaukumi labi, piens
kvalitatīvs, bez somatiskajām šūnām,
bez baktērijām, bet pēdējos 3 mēnešus
cenas pienam gan ir mazākas. Bet uz
doto brīdi citus variantus neapsveram.
Ir sava zeme, mežs, pluss, ka visa zeme
uz vietas, nav nekur tālu jābrauc, teh-
nika visa ir, gotiņas klāt pieaudzējam
no pašu ganāmpulka. Viss ir sakār-
tots, var strādāt.”

Saimnieki stāsta, ka tas, ja dzīvo
laukos nenozīmē, ka redzi tikai savu
sētu un lopus, un izrauties nevar. Ir
daudz prieka brīžu un lielākais lep-
numš – pašu tuvinieki, sakot: „Lab-
prāt braucam ceļojumos, jaunie uz
ārzemēm, mēs tuvāk. Prieks par bēr-
niem – dēls ar sievu dzīvo laukos. Ve-
dekla strādā Bēbrenes VP vidusskolā
par skolotāju, bet dēls darbojas savā
mikrouzņēmumā. Meita Evita ar ģi-
meni dzīvo Rīgā un audzina mūsu pir-
mo mazdēliņu Jēkabu. Prieks par to,
ka mūsu Bēbrenes vecmamma, tur
godā sēļu tradīcijas un saglabā vecās
sēļu sētas elpu.”

Savukārt, Timšānu ģimenes
saimniecība darbojas no 2011.
gada un galvenokārt balstās uz
graudkopību un gaļas lopu au-
dzēšanu, bet nu jau, Timšānu ģi-
menes vārds tiek saistīts arī ar
mūsu klimatam neierastāku kul-
tūru audzēšanu. Ienākot siltajās
un mājīgajās telpās, tiek griezti
un galdā likti pašaudzētie arbūzi
un melones. Smaidot, Ineta Tim-

*Glaudānu ģimene stāsta: „Tas ir mīts, ka strausi bāž galvu smiltīs... Strauss
ir liels un stiprs putns, bet galvenais parādīt, ka esi drošāks par viņu un ir
savi knifi, kā parādīt, ka esi arī lielāks.”*

Zooloģiskajā dārzā sev mājas ra-
duši daudzi iemītnieki, izrādot plašo
saimi, saimnieki stāsta: „Kur ir zosis,
tur jābūt pilēm, kur strausi – tur tī-
tariem, un tītaru pirmsākums ir pār-
ļu vistas – mazākas, bet nīprākas. Ja
mums veiciem patika putni – balti, tad
jaunatne ienes dažādību. Ieved cukur-
gailīšu pāri, kurš nemilēja nebrīvi, tā
nu tie mums arī tagad ir brīvi putni.
Tieši krāsainības dēļ, Armīns un Sa-
nīta mūsu pulku papildināja ar Indijas
skrējējpilēm, kuras piesaista aci, var
ilgstoši vērot, interesantas kustības,
izturēšanās vienai pret otru... Un jau-
nie, tikai vēl vairāk iedzen tai traku-
mā!” Bet darba un rūpju ir daudz, ja ir
putni, tad jā rūpējas, lai ir žogi, dārzi,
novērošanas punkti. Glaudānu mājās
tiek uzņemti arī ekskursanti, kuru
laipnai uzņemšanai ir jāatvēr laiks,
viņi lepojas arī ar lielām ekskursantu
grupām. Un dzīvnieki te ir droši, pie-

saimniekus mīl un atsaucās uz viņu
balsi. Un saimnieki sirsnīgi aicina vi-
sus interesentus iegriezties viņu sētā.
Ikkatrs būs laipni gaidīts

**Pusdienlaiks. Skrimblu ģime-
nes mājās sagaida ar ābolmaizes
smaržu, aicinot istabā nogaršot
svaigi spiestās sulas, „Šodien
spiedām ābolu sulu un cepām ābo-
lu kūkas. Bet rudens man nepa-
tik, kaut pati esmu rudens bērns.
Kokiem lapas krīt, āboli krīt, un
škat, kāds puķu dārzs pēc salnām.
Žēl, ka puķes nozied...Bet tas brī-
dis rudenī, kad viss jau ir sakār-
tots un sakopts, gan patīk,” ieva-
dot sarunu stāsta Anita Skrimble
un smejojot piebilst - „Ko nu vairs
par mums jaunū var uzrakstīt,
šķiet visi jau tāpat visu zina.”**

Skrimblu ģimenes saimniecī-
ba daudziem vēl joprojām saistās ar
dārzenkopību, lai gan pēdējos piecus

šāne stāsta: „Ir pirmais gads. Sākām ar tādu - ne priekš sevis apjomu. Un tagad melones, arbūzus realizējam Rīgā. Un tā jau beigās sanāk - citi dabuj, savējiem nekā.”

Un sākums visam ir pavisam vienkāršs – vēlme darīt, ko savu, attīstīt savas ieceres un strādāt sev. Ineta droši uzsver: „Gribam būt daudznozaru saimniecība un ar vīru esam uz viena viļņa! Daudz runājam un spriežam par lauksaimniecību. Viņam - graudi, lopi, man – papīri un tagad arī sava saimniecība. Uzsākt savu nebija bail. Esmu agronomas, jau iepriekš biju saskārusies arī ar papīru darbu. Paši vedam grāmatvedī-

Dodot citiem melones un arbūzus ir tāda kā baile, ka pats nezini, kas iekšā. Risku vienmēr ir daudz, bet neko nedarīt arī nav interesanti,” teic Ineta Timšāne

bu, rakstam projektus, arī bankām pieteikumi tiek rakstīti pašu spēkiem. Jāķeras tik visam klāt! Kā radās ideja? Ļoti vienkārši - man garšo arbūzi. Bērniņas garša... Saslimu ar ideju un sapratu, kas tas ir reāli izdarāms Latvijā. Sāku ar zirņiem, kabačiem, redz, ka iet! Un tagad arī melones un arbūzi, bet rēķinos, ka būs tukšie gadi. Riskēt, bet ar prātu. Pamats ir apgūts, bet nianšu ir daudz...šajā gadā izkristalizējās šķirnes. Priekš pirmā gada atpelnījāties.”

Jaunajā saimniecībā ir daudz ieguldīts un liels darbs izdarīts, un kā viena no panākumu atslēgām ir ģimenes atbalsts un saskaņa. Ineta stāsta: „Siltumnīca tika no jauna uzcelta, plēvju tuneli uz lauka. Bet garša, piemēram, melonēm, nemainās - vai audzē siltumnīcā, vai ārā, arī klāt neko nelikām, tik laistījām. Vietas gan siltumnīcā maz, no 800 stādiem iekšā tik 50. Vienīgi arbūziem ir nepieciešami tiešie saules stari, vieglāk ir likt ārā. Esmu tā saslīmusi ar visu... vīrs jau smejojot saka – parunāsim par graudiem. Daudz darām gan kopā, gan atsevišķi. Vīram ir zelta rokas! Un viņš arī spēja celties pa naktīm, lai kurinātu siltumnīcu, es modinātāju nedzirdu.” Ineta uzsver, ka siltumnīcā temperatūra jāuztur vienmērīga, jābūt +18 grādiem. Audzējot arbūzus un melones, neiztikt arī bez dažādiem draudiem, kas ir kurmji, peles, tripsis, kas bojājot melones, ir laputis uz dēstiem jāskatās. Protams, arī dažādas slimības, piemēram vīrusu slimības mēdzot pārnesties no kabačiem uz arbūziem. Ineta stāsta: „Jau ziemā sākas gatavošanās sezonai, papīri ir skaisti sakārtoti, notiek sēklu izvēle. Un tad darbs agrā pavasarī. Kabači, arbūzi, melones dīgst 5,6 dienas. Aprīlī sākas darbs siltumnīcā. Jūnija sākumā zem plēves ārā iet arbūzi. Ir jāmeklē lauki, kur salnas neķer. Un tad jau visi lauka darbi. Jūlija beigās, augusts - sākam garšot, bet šodien, jau septembra izskaņā, vēl ir ko vākt. Stādus paši audzējam un jau esam pieraduši pie saldajām šķirnēm. Darba ir ļoti daudz. Ir arī tas viens moments, kad šķiet, ka kaut kas nebūs kārtībā, bet, kad esi uz lauka – tad labi. Notic, kad redz arbūzu.”

Ieskiecējot šī brīža situāciju lauksaimniecībā un jauno saimnieku iespējām Ineta uzsver, ka ir jādomā, kurā nozarē uzsākt darbību, jāizvērtē riski, jādomā par attīstības veicināšanu un ir jābūt lielai pārlie-

cībai par ieceri, jo īpaši sākumā. Jebkur prasot pēc finansiālā atbalsta, būs jāspēj pierādīt savu dzīvotspēju un potenciālu, bet arī valstij vajadzētu iet pretī jauniešiem. „Domāju, ka jauniešiem zemniekiem, lauksaimniekiem varētu būt nodokļu atvieglojumi, daudzas lietas jauniešiem tas varētu atvieglot. Pirmajos piecos gados vajag, lai tas jaunais attīstās, jo sākumā jau nav to resursu, tehnikas. Jāņem kredīti, neiztikt bez galvotāja, bankas skatās apgrozījumu, bet, ja viss aiziet nodokļos... Kā visiem, arī mums sākumā bija grūti, ka jāņem pirmais kredīts, ka jāpierāda, ka esi dzīvotspējīgs. Mūsu gadījumā - graudi - stabili-

tāte, iesākām ar gaļas lopiem, arī dārzeņi. Ir daudznozaru saimniecība. Katru nozari attīstām. Gribam lielus apjomus, ir kur realizēt, vajag tehniku, gribam ņemt darbiniekus. Bet idejas realizējam visas, kas ir. Tagad ir doma par dārzeņu pārstrādi. Lai attīstītos, kā daudzi, gaidām projektus. Sirds ir tik daudz, ka visi plāni šķiet tik reāli!” stāsta Ineta.

Darbs sniedz gan gandarījumu, gan rūpes un ir jāiemācās vienkārši uz kādu brīdi atslēgties. „Man ritenbraukšana, kā joga,” teic Ineta, „ir savi maršruti. Sava smarža. Mežs, ūdens...Atgūt mieru. Mums ir draugi, kuri liek tikties un ģimene ar svētkiem. Svinam un daudz! Ģimene – enerģijas avots numur viens. Ir arī jānovērtē vieta. Kurš cels to mūsu novadu, ja ne mēs paši. Svešumā jau vienmēr ilgojās pēc mājām, bet saprotu, ka ne visi te var atrast darbu, bet domāju, ka vajag to, ko mācies rast, kā to realizēt tajā vietā, kur esi nonācis. Nesūkstēties, bet iet, jautāt, ierosināt, jo pašvaldībā jau arī nevar vienmēr visu zināt, ko vajag,” stāsta Ineta un smejojot piebilst, „kaut kā nepienāk – „vairāk laika”. Es jau arī varu sūkstēties, ka kaut kas nav tā. Ar vīru kopā pa abām saimniecībām. Rēķināmies ar laika trūkumu. Grūtībās ir jārod varianti, kā pārkāpt. Ir svarīgs atbalsts. Mums vecāki ir balsts, mēģinām, lai arī viņiem varam palīdzēt.”

Šogad arbūzu un meloņu audzēšanā ir aizvadīts pārbaudes gads un pati Ineta atzīst, ka tā tomēr ir riskanta nozare, aukstā jūlija mēnesī arbūzi esot uz pusi mazāki un aukstās naktīs sprāgst, no zaudējumiem neizbēgt. „Bet tomēr arbūzi ir forši,” teic Ineta, „ātri var novākt. Ir trīs nogatavošanās pazīmes - viena -krāsa, kā gul uz lauka, tad jāskatās arbūza kātiņš un visiem zināmā klauvēšana. Dodot citiem melones un arbūzus ir tāda kā baile, ka pats nezini, kas iekšā. Risku vienmēr ir daudz, pat tas, ka mums lauks pie ceļš. (Smejas) Bet neko nedarīt arī nav interesanti.”

Saimniecībās viesojās
Madara Pavlovskā
redaktore

Paldies visiem par atsaucību un gaišumu! Lai netrūkst ideju un enerģijas.

Senioru sporta un veselības diena

Ilūkstes novada aktīvie seniori jau atkal pulcējās, lai kopā pavadītu laiku, šoreiz dienu aizvadot sportiskā garā. Pasaules sirds dienas ietvaros, kura jau tradicionāli visā pasaulē un Latvijā tiek atzīmēta septembra beigās, 29. septembrī Ilūkstē tika aizvadīts pasākums ar nosaukumu Senioru sporta un veselības diena.

Seniori teic - mēs gan dziedam, gan dejojām un spēlējam teātri - tādēļ pagājušajā gadā, ar Subates kolektīva iniciatīvu, tika aizsākta tradīcija kopā sportot, organizējot senioru sporta svētkus. Pagājušajā gadā stafetes kociņu, kā sacensību uzvarētāji, pārņēma ilūkstieši. Un šogad, atzīmējot Pasaules sirds dienu, pasākums Ilūkstē tika aizvadīts septembra beigās, tādā veidā liekot ikkatram aizdomāties par savas sirds veselību un veselīga dzīvesveida nozīmi mūsu ikdienā. Bet pirms sportiskajām aktivitātēm, senioriem, Ilūkstes novada pašvaldības izpilddirektores Līgas Bukovskas pavadībā, bija iespēja iepazīties un izstaigāt Sporta skolas Sporta centru ar jaunizveidoto baseinu, uzzinot dažādas nianšes, kas skārušas sporta centra izveidi, kā arī tika rastas atbildes uz visiem senioru interesējošajiem jautājumiem. Savukārt visas sportiskās aktivitātes norisinājās Ilūkstes 1.vidusskolas sporta zālē, kur veiklība tika pārbaudīta gan kopīgi iesildoties, skolas aktīvo jauniešu pavadībā, gan citās dažādās aktivitātēs, kā riņķa mešana, virves bizes pīšana, florbola bumbas mešana u.c. Un šoreiz, sasummējot visus rezultātus vislabāk bija veicies Pilskalnes komandai.

Vēlam, lai jauniedibinātā tradīcija turpina pulcēt aktīvos novada seniorus, lai netrūkst enerģijas un spara.

Madara Pavlovskā
redaktore

Pasākumi oktobra izskaņā un novembrī

Dviete

14. novembrī plkst. 19:00 Valsts svētkiem veltīts pasākums, pēc pasākuma balle kopā ar “Dvinskā muzikantiem” ieeja ballē EUR 3.00

Subates KN

17. oktobrī plkst. 16:00 līnijdeju grupas „Ritmuss” 10 gadu jubilejas koncerts

27. oktobrī plkst. 12:00 senioru rudens ballīte Subates KN

12. novembrī Multfilmu kinoseanss bērniem

13. novembrī plkst. 19:00 Latvijas Valsts proklamēšanas gadadienai veltīts koncerts-Jēkabpils novada KC koris “Putni”

18. novembrī plkst. 20:00 Svētku ugunsкура iedegšana Subates Ezermalas parkā, dziesmas un teja

27. novembrī Izklaidējoši-izglītojoša spēle jauniešiem-Kas?Kur? Kad?

Šēdere

27. oktobrī plkst. 14:00 pasākums bērniem “Maizīt, mana bagātība”

Bebrene

17. oktobrī plkst. 12:00 Bebrene KN senioru atpūtas pasākums.

11. novembrī plkst. 10:00 Lāčplēša dienai veltīts piemiņas brīdis pie pieminekļa Brīvības cīnītājiem Bebrene

17. novembrī plkst. 19:00 Latvijas dzimšanas dienai veltīts koncerts

18. novembrī plkst. 18:00 pie Bebrene muižas vārtiem gaismas akcija “Gaisma manai Latvijai”

Ilūkste

18. oktobrī plkst. 10:30 sporta deju sacensības „Dejas pērle” Ilūkstes KC

24. oktobrī plkst. 19:00 Kāzu gadadienu svinību pasākums Ilūkstes KC

16. novembrī Valsts svētku pasākums. Andra Ērgļa koncerts.

18. novembrī Lāpu gājiens.

27. novembrī Zemnieku balle.

Informāciju apkopojā **Vikija Klišāne**
Ilūkstes novada KC mākslinieciskās daļas vadītāja

Laiks Subatei...

Imants Ziedonis reiz teica – „Laiki nav svarīgi, svarīgs ir cilvēks”. „Ilūkstes Novada Vēstis” aizsāk jaunu rubriku, kad viesosimies novada pagastos un pilsētās, lai vēlreiz, vai no jauna, tos iepazītu, lai stāstītu par cilvēkiem, aktualitātēm un norisēm. Šoreiz tiekamies ar Subates cilvēkiem, lai iepazītu vietu, kuru veido viņi.

Subate ir viena no mazākajām Latvijas pilsētām, kas atrodas uz viena no senākajiem Sēlijas tirgus ceļiem, tās vēsturiskais centrs ar baznīcām, koka dzīvojamām ēkām, un šauru ieliņu tīklu ir Valsts nozīmes pilsētbūvniecības piemineklis. Var teikt, ka oktobris ir Subates svētku mēnesis. Jo savulaik tieši oktobrī, tajā 1570.gadā tika parakstīts līgums starp Kurzemes hercogu Gothardu Ketleru un muižnieku Georgu Plāteru – Zībergu par Subates tirgus vietas pārdošanu. Un šis notikums tiek uzskatīts par Subates pirmsākumu.

Jebkurš var izdarīt jebko

Pirmais pieturas punkts ir Subates pamatskola. Viesojoties svētku dienā, arī skolas direktors Jāzeps Mačuks atzīmē šīs dienas vēsturisko nozīmi un pie visa, skolā valda priecīga kņada, direktors teic, ka nu pat, kā mazie novadijuši stundas un visi gatavojas svētku koncertam. Šodien Skolotāju diena. Bet Subates skolas pirmsākumi meklējama 333 gadu senā vēsturē, kad 1682. gadā brāļi Osten Sakeni ziedoja savus līdzekļus skolas izveidei. Tā bija pirmā skola Augšzemē, kurā varēja mācīties arī zemnieku bērni. Te savā laikā izglītību ieguvušas gan vēsturiskas personības (J.G. Stendres), gan Latvijas sabiedrībā un kultūras dzīvē labi zināmi cilvēki, kā aktieris J. Reinis, dzejniece J. Vagulāne, plastiskais ķirurgs A. Bavrovskis, ķirurgs A. Biģestāns un citi. Ieskatoties vēl

nesenā vēsturē, apkārtnē ir bijis daudz skolu, Subates pamatskolas direktors stāsta: „Bija Prodes (slēgta 60.gados), Batlmuizas skola (slēgta 1971.gadā), jaunā paaudze diez vai vairs tās zina. Bet jau kā 30 gadus esam šajā ēkā. Agrāk mācības notika piecās ēkās, ja nemaldos. Tāda skriešana no viena kabineta uz otru bija. Prieks, ka jau otro gadu ziemosim renovētā skolā, ir skaisti, paldies novadam, Eiropas naudām. Reformas jau iespaudo, bet no tā jau nemainās, ka turpinām mācīt bērnus, lai *tie augšā* tur lemj. Ejam līdzī laikam, pielāgojamies, maināmies, ja to prasa valdība, vienkārši strādājam. Bērni sevi pierāda un turpinām cerēt uz to labāko.”

Šodien, 2015./2016.mācību gadā skolā mācās 60 skolēni. Skola realizē divas izglītības programmas – pamatizglītības programmu un speciālās pamatizglītības programmu izglītojamiem ar garīgās attīstības traucējumiem, kuri integrēti vispārējās pamatizglītības iestādēs. Jāzeps Mačuks stāsta: „Esam mazāk palikuši. 1995. gadā bija 200 skolēni, tagad 60. Esam maz, bet ir sasniegumi sportā un olimpiādēs iet labi. Bērni cenšas piedalīties visur. Pagājušā gada *izlaidumnieki*, turpina mācīties, lielākā daļa iestājās Jēkabpils Agrobiznesa koleģijā. Šogad ir 6 pirmklasnieki, pagājušo gad bija 4, tāds mazs, bet tomēr progress ir. Cerēsim, ka turpināsies. Uz do to momentu gan nav 7.klases, bet izlaiduma klasē ir 8 skolēni. Skolotāju kolektīvs labs, ir 15 skolotāji, no kuriem astoņiem tas ir pamatdarbs, no tiem četri ir mūsu skolas absolventi – Alla Brokāne, Vilnis Jaunušāns, Zoja Kolosova, Diāna Timofejeva, Elita Raupe. Bet pārējie atskrien uz vienu, divām dienām, uz pāris mācību stundām, tas mazs mīnuss, bet mazā skolā ar to ir jāreķinās un ir prieks, ka ir tie skolotāji, kas brauc un strādā

Subates vēsturiskais centrs ar baznīcām, koka dzīvojamām ēkām, un šauru ieliņu tīklu ir Valsts nozīmes pilsētbūvniecības piemineklis

te. Pārsvārā mūsu skolotājiem jau ar ļoti zolīdu pieredzei.”

Subatē ir gan mūzikas, gan sporta skolas, kā filiāles, te pat arī PII „Zvaniņš” filiāle. Direktora vietniece audzināšanas darbos, kā direktors piesaka – plaša profila pedagogs – Inese Ziediņa smeļoties saka: „Ko vajag, to mācu,” stāsta, „mēs tā, kā esam mazi, tad visur ir jāpiedalās. Pasākumi, ja ne skolā, tad kultūras namā, arī novadā, sadarbojamies ar kaimiņu skolām, *ja kas nāk no Rīgas*, cenšamies iesaistīties. Sadarbojamies ar lietuviešu kaimiņiem, Obeļu sākumskolu, ir pieredzes apmaiņas braucieni, kopīgi pasākumi uz robežas. Skolā ir savas svētku tradīcijas – Ziemassvētki, Valsts svētki, šodien – Skolotāju diena, rīkojam izstādes. Cenšamies braukt arī ekskursijās, te jāsaka paldies vecākiem par atbalstu. Ir svarīgi redzēt pasauli un parādīt sevi. Sports mums iet, ir vokālais ansamblis, vizuālās mākslas, mājturības pulciņi, dejas. Ir muzejs, kurš tiek veiksmīgi veidots pateicoties vietējiem iedzīvotājiem, jo vajag savu vēsturi saglabāt.

Bērni pie mums ir noslogoti, vietas blēnām nav. Viss ir kārtīgi saplānots, lai viens otram netraucē, sports, mūzika, ritmika, lai bērns var pagūt, kā uz vienu, tā uz otru. Mūsu jau nav tik daudz, mums nav tāda izlase, visi ir jāiesaista. Ja ir izlase – tie dziedātāji, tie dejojotāji, tie runātāji...Bet vajag visus apmācīt un tad jebkurš var izdarīt jebko. Un vecākiem ir prieks! Cenšamies arī popularizēt savu skolu, bērni visur piedalās, dzied baznīcā, iepriecina citus. Lielus māksliniekus jau pasākumos nevaram piesaistīt, tādēļ viss jāpaveic pašu spēkiem. Un, piemēram, ārzemju viesi brīnās, kur mums tādi profesionāļi.” Bet skolotāja Alla Brokāne, vietniece mācību izglītības jomā, kura pati savulaik absolvējusi Subates skolu uzsver, ka esot skolā, ar bērniem, visu mūžu esi jauns, gribi, negribi jāskrien. Sirms mats ir, bet nejut. Jāzeps Mačuks Allas teiktajam vien smeļot piebilst: „Tikai, tad, kad rīkojam basketbola sacensības – skolēni pret skolotājiem, tad gan sajūtām, ka vairs neesam tik jauni.”

Jāzeps Mačuks stāsta, ka viņam 11.klasē radusies doma par pedagoga profesiju. Pats dzimis rēzeknietis, tagad ar sirdi un dvēseli Ilūkstes novadā. Jāzeps Mačuks 1982.gadā absolvējot Daugavpils pedagogisko institūtu, 13 gadus strādāja Eglainē, un saņemot paaugstinājuma piedāvājumu, pārnāca uz Subati, turpinot stāsta: „Man šīnī kabinetā 20 gadi. Kā pedagogs pasniedzu fiziku, bērniem varbūt grūtāk saprotama, bet pats galvenais saskatīt to visu apkārt. Skolā, ja vienu priekšmetu neapgūs, tad arī ar citu būs problēmas. Un mazie *atamanī* mums arī ir, bez tā jau nebūtu interesanti. Visu laiku acis vaļā... Mums dzīve ir kā zebra, bet Dievs dod, lai balto svītru ir vairāk. Apzināmies, ka turēt mazu skolu novadam ir grūti. Arī iedzīvotāju skaits ir samazinājies. Bet mazās skolas, ir kā otra ģimene un tā jau ir vērtība.”

Dzīvojam šajā laikā, šajā

vietā, cita nebūs

Blakus skolai un bērnudārzam, šobrīd Subatē ir arī ir divi aprūpes centri, kultūras nams, bija apavu šūšanas fabrika, bet diemžēl nesenā Krievijas krīze (*rubļa krišanās*) ietekmēja arī šīs fabrikas tālāko pastāvēšanu. Sofija Glūmāne, Subates pilsētas un Prodes pagasta pārvaldes vadītāja, rindām skaita vietējās zemnieku saimniecības, minot, tādas zemnieku saimniecības, kā „Puķudruva”, „Dzeņi”, SIA „Krievāni”, SK „Rītiņi”, piemājas saimniecības – „Siliņi”, „Virši” un citas. „Sāk cilvēki vairāk pievērsties gaļas lopu audzēšanas,” savos novērojumos dalās Sofija, „daudz zemes iznomā, zeme ir apstrādāta – nozīmīgākās platības.” Subate ir arī trīs Dievnami – luterāņu, katoļu un vecticībnieku. Sofija uzsver, ka ikdienā draudzes pieliek daudz pūļu, lai uzturētu baznīcas un, lai tīktu saglabāta vēsture.

Subate ir pierobežas pilsēta un to nevar nejust, smeļoties vai raudi, bet tieši tādēļ, ka pierobeža, jau trīs reizes ir izraksts Lattelecom kabelis un visa Subate palikusi bez interneta, veikalos nestrādājuši kases aparāti. „Tajā, ka esam pierobežā ir gan kaut kas labs, gan kaut kas slikts. Bet nekādu nacionālo karu te nav, drīzāk jau tādi sadzīvīskie ķīviņi,” teic Sofija, kura pati Subatē kā pārvaldes vadītāja saimnieko no 1993.gada. „Lietuvieši jūtās, bet tas jau vairāk tā bija agrāk, viss laukums pilns. Bet cilvēki arī tagad brauc – lietuvieši pie mums, mēs pie viņiem, varbūt otrā pusē kaut kas savādāks liekas, ka ir, kaut vai maizei cita garša. Mums arī daudzi kopīgi pasākumi ar lietuviešiem ir – gan kultūras jomā, gan izglītībā. Subatē ne vairāk kā 65% ir latvieši, tad krievi, lietuvieši, bet, lai teiktu, ka ir tīri lietuvieši, tad jau drīzāk nav – viņi asimilējušies. Bet, piemēram, februārī, kad ir Lietuvas neatkarības diena, mūsu kaimiņi ir parūpējušies, lai visos kapos, kur dus tautas varoņi, ir salikti Lietuvas karodziņi. Bet

Subatē darbojās divi aprūpes centri, viens no tiem – „Veselības un sociālās aprūpes centrs „Subate”” – darbojās jau 15 gadus. Šis sociālās aprūpes centrs ir cilvēkiem ar smagiem garīgās attīstības traucējumiem, 1. un 2. grupas invalīdiem

tas jau no valsts nāk. Un to var mācīties no kaimiņiem," stāsta Sofija.

Arī Subatē, kā vairumā Latvijas reģionu, ir samazinājies iedzīvotāju skaits un arī jaunieši nesteidzoties nākt atpakaļ. „Maz jaunatne nāk atpakaļ, labprāt ciemos brauc. Tomēr citur, Rīgā – cita nauda, dzīve. Bērnu dārzā bija pāri 100 bērniem, tagad 27. Negribās nevienu aizvainot, bet ir tādi, kas vienu nedēļu šeit, tad uz ārzemēm. It trīsdesmitgadīgie bez savām ģimenēm. Tad arī sāk domāt – kur ta tā nākotne ir,” Stāsta Sofija, piebilstot, „Bet gribās, lai visiem viss izdodas. Mums jāapzinās, ka dzīvojam šajā laikā, šajā vietā, cita nebūs.”

Kā jau iepriekš tika minēts, Subatē darbojas divi aprūpes centri, viens no tiem – „Veselības un sociālās aprūpes centrs „Subate””. Šis sociālās aprūpes centrs ir cilvēkiem ar smagiem garīgās attīstības traucējumiem, 1. un 2. grupas invalīdiem – darbojas jau 15 gadus, tā vadītāja – Ināra Streiko. Savā laikā aprūpes centra telpās atradusies slimnīca, kad to slēdza tika meklēti jauni risinājumi un piesaistītas finanses, lai izveidotu centru cilvēkiem ar garīgās attīstības traucējumiem. Sociālajā aprūpes centra sākotnēji bija 30 klienti, pašlaik 45, aprūpes centra vadītāja Ināra stāsta: „Ikdienā nodarbinām klientus – rokdarbi, galda spēles, regulāri notiek ēdiena gatavošanas mācība, kas ļoti patīk. Tiek organizēti un apmeklēti dažāda veida pasākumi, atzīmētas jubilejas, tiek rīkotas ekskursijas.” Centra klienti apmeklē ne vien kultūras pasākumus, bet aktīvi piedalās dažādās sporta spēlēs, tādējādi tiek veicināta arī integrēšanās sabiedrībā un vienkārši tiek veidota līdzcilvēku izpratne pret cilvēkiem ar garīgās attīstības traucējumiem, bet vēl pirms 20, 25 gadiem situācija bija pavisam savādāka, stāsta Ināra: „Sākums bija problemātisks, sabiedrībā bija satraukums, par to, ka tagad pie mums būs šāds aprūpes centrs. Tikai tagad sāk vairāk domāt par integrēšanu.” Subates aprūpes centra kolektīvs teic, ka visi šeit ir kā liela ģimene un centrs ir iekārtots tā, lai klienti justos, kā mājās. „Mēs te sadzīvojam, kā viena draudzīga ģimene, zinām, kas katram vajadzīgs. Lielākajai daļai klientu ģimeņu nav. Dažiem ir - piezvana, bet situācijas ir dažādas, ka pa šiem 15 gadiem neviens neatnāk, kaut arī zinām, ka klientam tuvinieki ir. Bet darbinieki mums ir kvalificēti, ar prasībām atbilstošu izglītību.” Pati Ināra Streiko šajā vietā strādā 50 gadus, *jau no slimnīcas laikiem*, sakot, ka te cilvēki izsūc enerģiju, tādēļ darbinieki, it īpaši sociālais personāls, ir liels atbalsts ikdienas darbā. Kopumā centrā ir 29 darbinieki, kas esot pietiekami, darbinieki sevi pilnveido kursus, lai tiktu izpildītas visas prasības. Aprūpe centrs „Subate” darbojas, kā līgumorganizācija

„Mazie atamaņi mums arī ir; bez tā jau nebūtu interesanti. Visu laiku acis vaļā...Mums dzīve ir kā zebra, bet Dievs dod, lai balto svītru ir vairāk,” teic Jāzepe Mačuks

un šobrīd līgums ar Labklājības ministriju ir līdz 2016. gadam. Šobrīd valstī arvien vairāk tiek meklēti varianti, kā cilvēkiem ar īpašām vajadzībām pēc iespējas veiksmīgāk integrēties sabiedrībā un pat pastāv viedoklis, ka šāda veidi centri bremzē šo procesu, jo ir ideja, ka cilvēkiem ar īpašām vajadzībām ir jāsāk dzīvot ārpus centriem, Ināra uzsver, ka, par cik, ir šis līgums līdz nākamā gada beigām, ir neziņa, kādā pozīcijā tiks nostādīts Subates aprūpes centrs. Lai gan daudziem ir diezgan skaidrs, ka cilvēki ar smagiem traucējumiem 30, 40 gadu vecumā un vecāki, ir ļoti atkarīgi no citu palīdzības un nespēs patstāvīgi dzīvot, un viņiem vairs praktiski nav iespējams iemācīties dzīvot bez aprūpes, tomēr neziņa un bažas esot. Ināra uzsver: „Labprāt arī turpmāk visi darbotos, gribam strādāt. Esam arī lielākās darba devējs Subatē. Labprāt turpinātu attīstīties, gribētu izremontēt telpas, uzlabot infrastruktūru. Cik mūsu spēkos, kaut ko paremontējam. Bet tālu neko nevar plānot, jo nākotne nav zināma. Uz doto brīdi mūsu centrā viss ir noorganizēts. Un to izjaukt? Pirms 15 gadiem sākām veidot, ja to visu nāksies noslaucīt... žēl. Un nevar teikt, ka mūsu klienti netiek integrēti. Visas iepriekš minētas aktivitātes – ekskursijas, kopīgie pasākumi, pie mums nāk arī ciemiņi – bērni no skolām, bērnu dārzkiem, tas viss veido labvēlīgu vidi izpratnei un integrēšanai. Pa šiem gadiem viss kas pieredzēts un izjūsts kopā. Arī subatieši visu zin, skumst, ja kāds aiziet aizsaulē, mūsu vietējā sabiedrība jau visus centra klientus pazīst. Ir mums arī savi labvēļi. Bet jāapzinās arī tas, ka cilvēki ar garīgās attīstības traucējumiem ir ļoti dažādi – cits būs aktīvs, pats iesaistīsies, bet cits nemaz, ar to ir jāreķinās. Bet, cik spējām, tik darām!”

Savukārt jau kā 22 gadus, Subatē darbojas arī otrs aprūpes centrs - Subates Romas katoļu draudzes pansionāts „Miera nams” - diennakts aprūpes centrs vientuļajiem vecajiem ļaudīm. Savulaik

„Miera nama” telpās atradās slimnīca, kad tā tika pārcelta, radās jauna ideja, kā apsaimniekot atbrīvotās telpas, kur idejas iniciators bija priesteris Vincents Barzda. Viņš ikdienā redzēja, kādos apstākļos dzīvo vientuļie ļaudis... Diennakts centra labiekārtošanai tika ne vien vākti līdzekļi ar labdarības pasākumu palīdzību, bet arī tolaik tika piesaistīta Lietuvas valdība, jo te mītnējās arī vairāki lietuvieši, kā arī 1997. gadā ar Nīderlandes karalienes Juliānas fonda atbalstu tika atjaunota pansionāta otra ēka. Šobrīd „Miera namā” patstāvīgi uzturas 39 cilvēki gan no novada, kad citām Latvijas pusēm, te ir gan patstāvīgie iedzīvotāji, gan tādi, kas dzīvo periodiski, piemēram, sasirgušie vecie ļaudis, kuri saslimšanas laikā ir palikuši bez aprūpes, vai tādi,

draudzēm. Uz doto brīdi 60% telpu ir atremontētas. „Regulāri namam ir arī ciemiņi, kas brauc ar dāvanām, koncertiem un cita veida priekšnesumiem,” teic Sofija, „Spaļu ģimene ved dārzenus, Kveders ar transportu izpalīdz...Bail jau kādu nenosaukt. Ir bijuši arī labdari no Rīgas, kuri vienkārši ir dzirdējuši, ka mēs te tādi esam. Protams, palīdz „Latvijas Sarkanais Krusts”, pašvaldība un citi.”

Skriet un ķert jebko, man nevajag

Varētu teikt, ka Subate ir kontrastaina, ko rada, kā pati pilsētvide, tā arī cilvēki. Te tiekamies arī ar Mārtiņu Januli, kurš ir ar savu stingru nostāju un skaidru izpratni pret apkārt notiekošo un sevi, ar uztrenētu pacietību, izkopjot galdnieka amatu. Sa-

dit. „Galdnieka amats, sākmā, pirmajos gados, ir grūts, bet tad pierod, ka ir jādara lēni un pacietīgi,” stāsta Mārtiņš, „bet visu laiku jau ir ierobežojumi, jāskaita katra nagla. Darbs ir arī kā sirdslieta, jo mājās arī vajag paķībināties. Slikti, ja cilvēki neatrod savu vietu, ja esi atradis, nav ko citur skriet. Vis kaut kas jau varētu būt, ir dažādas domas, bet skriet un ķert jebko man nevajag. Dzīvoju pie ezera, un šķiet, ka man jau viss ir dots. Mazpilsētā stundas nevajag tērēt braukšanai, 5 minūtēs esi darbā, te jau mājās.”

Mārtiņš pedantiski un rūpīgi pieiet katram darbam un kā galdnieks strādā arī Subates pārvaldē, bet atzīst, ka labprātāk vairāk laika veltītu tieši mākslas darbiem, stāstot: „Vajag kaut ko jēdzīgu darīt, īstus darbus maz dara, daudz tādu, ko vispār nevajadzētu būt. Reti visās jomās ir labi strādnieki, vairāk tik, lai naidu sapelnītu. Vari būt nabags, bet, ja saule spīd, esi laimīgs. Kad ir slikts laiks, eju un kaut ko daru, lai neredzētu, kad labs var par to priecāties. Citi dara otrādi – kad karsts iet ārā, sviedri list, nevar tās pāris stundas nogaidīt... Ir jau tas ikdienas parastais darbs, kas vienkārši jāpadara, bet domās lidinos citur. Es eju tagad vairāk uz mākslas darbiem, kaut kāda asprātība, ironija, iztaisi ko tādu - pasmejies par pasauli. Vecos darbus nepaturu, līmenis aug, tik laika netiek, lai visu realizētu.” Pirmo reizi tiekoties, uzreiz var just, ka Mārtiņam netiek daudz runāt vai atbildēt uz jautājumiem, viņam sava stingra dzīves uztvere, pie kuras labprāt pieturās, pats

1999.gadā tika atjaunota vēsturiskā Gadatirgu tradīcija un arī tagad 2015.gadā te valda rosība

kas ierodas uz ziemas periodu. Diennakts centrs maksimāli var uzņemt 47 klientus, ir pieejamas dažas istabas priekš viena cilvēka, bet pārsvārā dzīvo pa diviem vai trim kopā. Vairāk stāsta Sofija Glūmāne, Subates pilsētas un Prodes pagasta pārvaldes vadītāja: „Katram cilvēkam jau ir arī savas kaprīzes. Tas patīk – draugs – gribu kopā dzīvot, tad atkal ir strīds, vairs nepatīk, ko nu? Vientuļajam jau ir grūti sadzīvot ar citu.” Vēl joprojām „Miera nams” saņem ziedojumus no

kot, ka tad jau viņam ir zelta rokas, tikai pasmīn un piebilst – „ne tikai rokām, bet arī galvai jābūt. Tā saka - „zelta rokas”, bet, ja padomā dziļāk, smieklīgi paliek par tiem teicieniem.” Uz jautājumu, kāpēc strādā galdnieka amatu, teic: „Tāpat, vienkārši patīk, jau no 10 gadu vecuma apgūtu galdnieka amatu. Nāca no ģimenes, vectēvs, tēvs darīja. Tā ir kā meditācija, ja neviens nedzen strādāt kādos laikos.” Mārtiņš uzsver, ka pacietība jau tā vienkārši rokās nedodas, vajagot lielu darbu iegul-

saka: „...no sērijas, kam to vajag, ko pasaki – nesaprot, un dabuj pa mizu. Mākslinieki jau tādi ir – „baltās vārnas”. Es nemīlu daudz runāt. Ne-teikšu, ko grib citi dzirdēt. Es daudz daru, ar darbiem parādu. Kāds tur sasniedzums – pirmamids sacelt. Mīlu novērot, analizēt, pārdomāt, domas salikt pa plauktiem un mazāk runāt.”

- Vai plūsti pa straumei?

- „Kur tā straume ved, ne jau ideālā pasaulē dzīvojam. Savu plānu ir jāveido. Jāpagriež

par 180 grādiem un tad iznāk pareizi. Filozofija, psiholoģija – laba lieta, bez tā nevar. Tad vienkārši redzi, kur tevi grib apmānīt, kur nē, nestaiģā, kā akls, kā aitīns. Neko garām nepalaidu. Patīk dokumentālās filmas, lasu, patīk „Salamans Mācītājs” – dziļas domas visumā. Es savādāk nevaru dzīvot. Atpakaļ ceļa nav, ja esi to iesācis, tad jāturpina,” uzsver Mārtiņš.

Dienas gaitā ciemojamies arī pie Intas Balodes, kura uzreiz stingri nosaka, ka nav nekāda biznesmene, kā daudziem varētu šķist. Pati dzimusi subatiete, kura atgriezies dzimtajā pusē, vīra tēva mājās. Intas paspārnē ir kafējnīca „Mazais Namiņš”, kuru atvēra 2000.gadā, kur šobrīd strādā uz pasūtījumiem, sakot – „Kas prasa, tam palīdzu, ja vajag saskaņojamies.” Bet pirms gada tika izveidots komplekss „Spodriņa”, kurā ietilpst frizētava, veļas mazgātava un duša. Intas aicinājums ir strādāt un darīt priekš cilvēkiem, un par jaunveidotā kompleksa „Spodriņa” darbību stāsta: „Te uzsākt, bija grūts ceļš. Pirms tam šķūnis te bija, visādi lūžņi, pūžņi. Visi līdzekļi no pašiem nāca, bija arī daži labdarības pasākumi. Ja vienkārši gribi, lai būtu, tad visu izdarīsi. Bet no biznesa te nekā nav. Sākumā cilvēki skatījās izvairīgi, bet pēdējā laikā ir parādījusies vairāk klientu. Varam izmazgāt lielus gabalus – segas, matračus...ir veļas žāvētāji un cilvēki to novērtē. Darba tagad pietiek gan te, gan kafējnīcā. Pluss, savam priekam, ir arī lauki. Gribās jau kaut ko iestādīt, zemenes, avenes. Gribās, ko iekārtot. Laika jau nepaliek daudz.” Bet, daloties pārdomās par pašu pilsētu, Inta teic: „Pilsēta ir skaista būtībā, bet vajadzētu sakārtot ietves, ūdensvadu pārrakt. Vasarā, kad vairāk tūristu, ļoti nodēvētu naktsmitnes, bet, ja grib redzēt tikai peļņas iespējas, tad nebūs, bet, ja saprot, ka tas būtu priekš cilvēkiem... tad to tiešām vajag! Te nekādi ārzemnieki nebrauks, neko netaisīs! Pamatā Subatē jau ir pensionāri, ir, ka atbrauc no blakus pagastiem cilvēki, bet ne jau kā uz palikšanu, piemēram, mums te nav pieejama medicīniskā aprūpe, kas ir Ilūkstē, Daugavpilī, tāpēc cilvēki ir vairāk noskaņoti negatīvi. Ir arī bērni, bet jaunieši nepaliek, ja nav darba, ko darīt. Vai ies mežā, ja cilvēks ir izmācījies. Cilvēki ir pilni ar aizspriedumiem un dzīvo uz citu viedokļiem. „A, ko par mani pateiks – ļoti te raksturīgi.” Es esmu, kas esmu un daru to, ko daru. Man jau no bērnības tā – ja kaut ko deva, izdarīju. Kas gan cits, ja ne es! Tagad jau mācos, ka jāpalaiž arī kāds cits. Tas, kurš dara nekritizēs, bet tas, kurš nedara, tam vienmēr viss slikti, bet tā jau nav. Ja viss slikti – pats esi sliktā. Bet labi, ka vēl ir tādi, kuriem kaut ko vajag, ir idejas.”

Ir tik daudz iedots, ir jāprot to izmantot

Un tie, kuriem kaut ko vajag, noteikti ir jaunieši, vai viņi ir tie paši, kuri vēlas palikt, vai nākotni redz citur, uz sarunu aicinājām Dāvi Ušacki, Rihardu Bondarenko un Rūdolfu Semjonovu. Puiši Subates vārdu nes pateicoties dažādām sportiskajām aktivitātēm, sasniegumi ir piedaloties futbola, florbola un volejbola turnīros. Paši saka, ka tas viss jau no bērnības, stāsta: „Bija vērti, bija bumba, tā arī spēlējām. Ar laiku vis kaut kas parādījās. Tagad volejbols, hokejs ir – parādījās inventārs. Kopumā jau izteikam ar to, kas ir, bet prieks un novērtējam, ja parādās kaut kas jauns.” Tagad puiši jau ir beiguši Subates pamatskolu un mācās citur, bet brīvdienas un brīvlaikus vienmēr pavada mājās un jau kā 8 gadus tiek uzturēta volejbola komanda, ir jaunieši, kuri šobrīd spēlē arī profesionāla līmenī. Tagad arī ir sākusies aktīvā volejbola sezona un puiši, entuziasma vadīti, regulāri tiek treniņos. Bet ne tikai sports ir tas, ko jaunieši redz savā pilsētā, daudz tiek vērtēta saimnieciskā puse, puiši uzsver, ka laukos jau paliek tie, kuriem ir ģimenes saimniecības, bet savādāk, te nav darba vietu. Puiši, daloties pārdomās stāsta: „Šķiet, ka nedaudz attīstība apstājusies, cilvēku mazāk ir palicis, nav darba, fabriku arī aiztaisīja. Kāds uzņēmums, vai profene varbūt derētu šeit.” Bet tai pat laikā, Subatē ir entuziasti ne tikai sporta laukumos, bet arī ikdienā, kuriem rūp tas, lai pilsētā tiktu veidota sakārtota un labvēlīga vide, lai te cilvēki vēlētos atbraukt un palikt, ne tikai iepriekš minēto iestāžu un organizāciju vadītāji, skolotāji, vietējie „uzņēmēji”, cilvēki ar *zelta rokām* un *galvu uz pleciem*, bet arī citi aktīvistu, kuri, apvienojusies biedrībā „Subatieši – sanākam, domājam, darām”, kura darbojas no 2003.gada, kad iekārtojot bērnu rotaļu laukumu tikai realizēts pirmais projekts. Viena no aktīvistēm, Subates KN vadītāja, Gunta Okmane smeļoties saka, ka toreiz, kad tika uzrakstīts pirmais projekts, tad ar to lietu esot saslīmusi, sakot – „projektu rakstīšana izraisa atkarību.”

Darīt visu, lai Subatē ir interesanti

Un biedrībai pirmais realizētais projekts kalpoja par iedvesmu, lai turpinātu realizēt citas ieceres un šobrīd jau ir izdarīts daudz – izveidota spēļu telpa jauniešiem un bērniem, iegādāti dažāda veida aprīkojumi priekš sportiskajām aktivitātēm, labiekārtota ezermala... Un, kā saka Gunta: „Viena ideja sāk tīt citas vajadzības. Un tā jau ir – apetīte rodas ēdot,” turpinot, Gunta stāsta, „jaunieši daudz paši iesaka, piemēram, izdomā florbolu spēlēt, bet mēs rakstām projektu, lai tiktu pie nepieciešamā ekipējuma. Bet, kā izveidojām laukumu ezermalā, tā sākās volejbola turnīri, nākošgad jau būs 13. turnīrs. Ir arī tenisa turnīri.

Vasarā Subate pārtop par aktīvu kūrortpilsētu, to ir iemīļojuši arī Lietuvas pierobežas pilsētu iedzīvotāji, kuri dodas šeit peldēties un atpūties. Drosmīga ideja bija ar laivu

Aktīvās atpūtas iespējas ezermalā, kas izveidotas ar biedrības „Subatieši – sanākam, domājam, darām” iniciatīvu

nomu. Ezers ir, kā tu nēlavo. Viss pa lēnām attīstās. Idejas dzimst, tad, kad viņām jādzimst. Mums mērķis – darīt visu, lai Subatē ir interesanti. Gribētos, lai jaunieši tiektos atpakaļ un lai viņiem un subatiešu ģimenēm te būtu labi.” Biedrības „Subatieši – sanākam, domājam, darām” sastāvā ir 9 biedri un vēl daudz domubiedru un atbalstītāju, kuriem rūp Subate. Var teikt, ka biedrība darbojas patriotisma un entuziasma vadīta, gandarījumu sniedz paveiktie darbi, bērnu un jauniešu smaidi, tā esot biedrības alga, jo naudā jau visu neizmēris. Gunta teic: „Biedrībā esam tikai 9 biedri, bišķu traki, bet savādāk jau nevar. Dažreiz gan paliek skumīgi un nedroši, domājot, vai izdosies, vai vajag. Bet, kad daudzas biedrības Ilūkstes un Daugavpils novadu partnerībā „Kaimiņi” satiekas, tad atkal redzi, ka tādu drosmīnieku un aktīvistu ir daudz. Tas dod iedvesmu. Kur redz nišu, tur jāmetās. Bet ir jāmaks uzturēt ilgtspējīgi to, kas izveidots, jo uztaisīt jau nav tā lielāka māksla.”

Savukārt pati Gunta jau no 2008.gada vada arī Subates KN, bet kopumā kultūras jomā ir jau no 1999.gada, kad KN, pēc remonta esot ieguvus *otro elpu*, tad aktīvi esot dibināti dažādi kolektīvi, cilvēki bija noilgojušies pēc koncertiem, teātra izrādēm, bija liels apmeklējums, sākās tāds, kā *jauns vilnis* kultūrā. Un vēlme to noturēt ir aizvien. Subates KN kolektīvs ir kā ģimene, kur dažādas pulciņas vada vietējie. Gunta uzsver: „Bieži vien jau tieši savā miestā ir grūtāk sevi pierādīt, bet tas ir skaisti strādāt savam novadam, saviem cilvēkiem.” Gunta teic, ka ir prieks par izveidoto kolektīvu, par pašdarbniekiem, kuri nekad nekur nēs, ja svētku dienās ir jāuzstājas, kas it kā ir brīvdiena. Subatieši ar saviem priekšnesumiem labprāt dodas arī izbraukumos, radošajās izpausmēs sadarbojās

ar citiem pagastiem, sakot – „Mums patīk uzstāties! Sevi parādīt un redzēt, kā citi dzīvo”. Un viss tiek darīts pašu spēkiem – tērpi, scenāriji... no idejas līdz kvalitatīvam izpil-

dījumam. „Protams gribētos lielāku atsaucību, jo katrā pasākumā ir ieguldīti līdzekļi un cerības, lai visi redz,” teic Gunta, „cenšamies iegūt papildus līdzekļus caur VKKF (Valsts Kultūrkapitāla fonds), veidojam dažāda veida sadarbības, lai katrs redz sev ko tīkamu, bija, piemēram, ģitāristu saiets. Sadarbojamies arī ar mūsu skolu. Cenšamies popularizēt un atjaunot kļūnoseansus kultūras namā. Šī gada Līgo svētkos – bija tāda tūre!...Kultūras nami ir arī kā sociālā iestāde – parunājam, paraudam kopā, ja vajag, sarunās dzimst idejas. Bet gribētos jaunus dalībniekus, tik grūti iesaistīt... Ceram, ka nodibināsies jauniešu deju kolektīvs.” Subates KN organizē ne tikai kultūras programmas, bet arī cita veida aktivitātes, kuras varētu būt saistošas, piemēram, dažādas radošās darbnīcas – gleznošana, filcēšana. Bet gribētu organizēt arī ekskursijas. Gunta paldies saka aktīvajiem subatiešiem, īpaši izceļot seniorus, kuri ir ļoti atsaucīgi un allaž nākot un iesakot kādas pasākumu idejas. „Ko varam, to darām. Savas vēlmes darām zināmas arī pašvaldībai. Galvenais, lai viss notiek. Lai arī kādi ir apstākļi, bērni dzimst, ir nākotne. Vajag pašiem kustēt,” uzsver Gunta, sakot, „ir daļa cilvēku, kurus grūti iekustināt. Ir dažādas intereses. Esam dažādi, bet tas arī feini.”

Tur, kur esi piedzimis, tur esi vajadzīgs

Subates pusē ir jūtama vēstures elpa, ko nes arī vecicībnieku mājas, ar dažādām konfesijām un tīrgus laukums, kur jau izsenis, pulcējās ļaudis no tuvējās apkārtnes. 1999. gadā tika atjaunota vēsturiskā Gadatirgu tradīcija un arī tagad 2015.gadā te valda rosiņa, tiek rīkoti rudens un pavasara tīrgi ar koncertiem un teātri. Tīrgus, tā ir tikšanās vieta, kur sastapt ļaudis no Subates un Prodes apkārtnes. Bet pilsētas lepnums ir ezers,

vietējie smeļoties stāsta, ka iebrucēji to bieži noturējuši par Daugavu. Gunta teic, ka gribētos ezeru padarīt pieejamāku, „Ir tik daudz iedots, ir jāprot to izmantot. Nākotnē

arī ir idejas, gan novada mērogā, gan realizējot ar biedrību.” Gunta ir pārliecināta - „Tur, kur esi piedzimis, tur esi vajadzīgs. Jārada gandarījums par savu vietu un varbūt jaunieši, redzot mūs, redzot, ka tiek darīts, arī iesaistīsies. Lai viss turpinās.”

Un ikdienā ir jārod arī prieka mirklis, ir jāpārliecināta Subates pilsētas un Prodes pagasta pārvaldes vadītāja Sofija Glūmane: „Man - kaut skaita migla - iepriecina, ja kāds ejot saka - labi, ka tur tagad ir noļauts - jā, tas ir labi. Aizēju uz bērnu dārzu, skolu - ir mums dzīvība. Lepnums par senioriem - grūts mūžs ir bijis, bet viņi ir tā spējuši saglabāt to cilvēciskumu, ikdienā sliktu vārdu nepateiks. Redzu skaistu ganāmpulku, cilvēki dara - dzīvo šajā laikā. Reāli turas pie zemes. Gaismas pilis neceļ. Par tādiem priekš! ...Tagad auļo laiks. Nav kā bērnībā, kad nevarēji sagaidīt vasaru...”

Un iespējams biežāk ir jānovērtē mazpilsētu šarms un to, ka laukos „visi par visiem, visu zina” teikt bez rūgtuma piegaršas. Un, dodoties prom, ir tik labi iekāpt autobusā, kur ir tikai divi pasažieri un, kā izrādās, viens no tiem - Subates skolas direktors, kurš smeļot saka, ka šo ceļu ikdienu veic jau 20 gadus. Un mājupceļš izvērsas interesants, ir stāsti par katru pagriezieni, mazo lauku ceļu, lauku sētu un cilvēkiem. Direktors tik piebilst: „Te tik skaisti rudenos krāsojās... Visādus skaistumus brauc apkārt skatīties, bet paveicies tepat.”

Ar subatiešiem tikās un stāstos ieklausījās

Madara Pavlovskā
redaktore

Īpašs paldies **Guntai Okma-**

nei
(Subates KN vad.)!

26. septembrī notika skrējieni pa Ilūkstes pilsētas ielām. Bērnu skrējienā piedalījās 60, veselības skrējienā 27, ģimeņu skrējienā 13 un pieaugušo skrējienā 25 Paldies par atsaucību!

*Tik daudz Tev visa vēl priekšā,
Jo vēl tikai ir sācies Tavs rīts,
Ej, pasaulē mazulīti,
Tev vecāku mīla ies līdz!*

Ilūkstes novada
Dzimtsarakstu nodaļā
septembrī ir reģistrēti jaundzimušie:
Eglaines pagastā: **Laura Liepiņa, Alekss Lapirs**
Ilūkstē: **Luīze Šķirmante, Marks Šidlovskis,
Polina Ivļeva**

Biedrība "Dvietes vīnogas"
rīko labdarības pasākumu
Ilūkstes novada Dvietes pagasta "Muižas ēkā"

"MEDĪBU TROFEJU IZSTĀDE"

16. oktobrī plkst. 13.00
Izstādes atklāšana;

23. oktobrī plkst. 17.00
- izglītojošs seminārs:
"Pārnadžu populāciju apsaimniekošana";
"Staltbriežu selektīvas medišanas principi";
Lektors Jānis Baumanis
- medību trofeju novērtēšana
/ pēc iepriekšējās pieteikšanās/.

30. oktobrī plkst. 18.00
Noslēguma balle (ar groziņiem)

Pasākuma laikā tiks vākti līdzekļi "Muižas ēkas" pamatu nostiprināšanai

*Aicinām visus apmeklēt izstādi no 16.- 30. oktobrim darbdienās
no plkst. 12.00 līdz 15.00, brīvdienās iepriekš sazinoties pa
tālr. 26369215.*

*Tici nākotnei un dzīvei,
Tici tam, ko stāsta sirds.
Tici zvaigznei debess tālē,
Kas virs tavas galvas mirdz.*

Ilūkstes novada pašvaldība sveic
50, 55, 65, 70, 75, 80, 85 un 90 gadu jubilejās oktobrī
dzimušos novada iedzīvotājus:

**Bebrenes pagastā: Andri Averjanovu,
Anitu Čumiku, Maiguru Pudānu, Aivaru Štrausu,
Veroniku Beļkeviču, Aleksandru Sakoviču**

**Dvietes pagastā: Daci Aleksejevu, Oļegu Reķeli,
Vladimiru Hodinski, Olgu Samovladi,
Lidiju Valpēteri**

**Eglaines pagastā: Ļubovu Kličovu, Anitu Zakharčenko,
Alfonu Kibiņu**

**Pilskalnes pagastā: Vladimiru Mažuku, Jāni Jukšu,
Dzintaru Ozoliņu, Edvardu Razminoviču,
Leonu Purvinski, Jāni Milleru, Mirdzu Valteri**

**Prodes pagastā: Natāliju Dumpi, Andri Balodi,
Mirdzu Rutkausku**

**Šēderes pagastā: Jāni Paluhu, Zoju Komku,
Laimoni Dumbra-Dumbrovski, Eduardu Zemlicki,
Marfu Vasiļkovu, Veroniku Gaidamavičieni**

**Ilūkstē: Svetlanu Kiseļovu, Irinu Sokolovu,
Vitu Labudi, Ritu Butkeviču, Jeļenu Geižinu,
Ņinu Novikovu, Regīnu Akmani, Jāni Skrimbli,
Lūciju Vinokurovu, Irēnu Pusli, Bronislavu Auziņu,
Moniku Beinaroviču**

**Subatē: Juriju Pavlovu, Birutu Deksnī, Annu Abaroni,
Valentīnu Zaicevu, Nadeždu Kubanovu,
Aleksandru Barišņikovu, Helēnu Timofejevu,
Jefrosiniju Strogonovu, Janīnu Brakovsku,
Artemiju Novikovu**

*Pāri sirmām kapu priedēm
Pāršalc tavas dzīves stāsts.
Pāri darbam, sāpēm, ilgām
Baltu, vieglu smilšu klāsts.*

Ilūkstes novada
Dzimtsarakstu nodaļā
septembrī reģistrēti
mūžībā aizvadītie:

**Bebrenes pagastā:
Irēna Stašāne
(1933)**

**Pilskalnes pagastā:
Vanda Grāvele
(1955)**

**Ilga Zviedrāne
(1933)
Pjotrs Voiškevičs
(1960)**

Ilūkstē:

**Agafija Kiseļova
(1931)**

**Deonisijis Barišņikovs
(1945)**

**Antons Maļinovskis
(1946)**

**Jānis Mežaraups
(1961)**